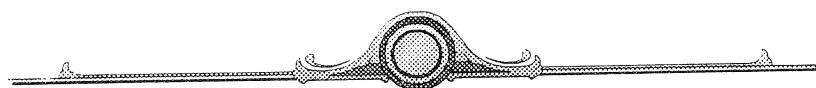

SALÂT

Boken om den muslimske bønnen

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD

SALÂT

Boken om den muslimske bønnen

"SALAT - The Muslim Prayer Book"
(NORWEGIAN TRANSLATION)

First published in U.K in November 1996

© Islam International Publications Ltd.

Published by:

Islam International Publications Ltd.
Islamabad,
Sheephatch Lane
Tilford, Surrey GU10 2AQ
United Kingdom

Printed in U.K. by:

Raqueem Press,
Islamabad, Tilford.

ISBN 1 85372 600 1

You may contact the following for further information:

AHMADIYYA MUSLIM MISSION
FROGNER VN 53
0266 OSLO 2
NORWAY
00 472-244718

FORORD

Islam International Publications Ltd. gjør en enestående innsats angående publikasjon av Islâms lære og er engasjert både dag og natt med å produsere bøker for åndelig reisning av menneskeheten. Som et bevis legger vi frem en ny publikasjon;

SALÂT - boken om den muslimske bønnen

Bønnen blir i enhver religion betraktet som et midtpunkt hvor en kan oppnå forbindelse med Gud. Gud har foreskrevet bønnen som den andre pilaren i Sin evigvarende religion: Islâm.

I den moderne materialistiske verden kan slike bøker som denne fungere som åndelig føde for sultne sjeler, noe som også er en nødvendighet den dag i dag. Ved mange menneskers inntreden i Islâm, kan denne boken være en kilde til forklaring av alle aspekter av bønnen.

Skjønt det finnes andre hefter eller bøker med dette temaet, er det ikke mange av dem som er så omfattende og forklarende som denne boken. Foruten omfattende tekst om viktigheten av bønnen, kombinert med arabisk tekst, dens uttale og oversettelse, har alle bønn-stillingene blitt vist med bilder. Bønnestillingene i den foreskrevne bønnen spiller en stor rolle i riktig utførelse av bønnen, samtidig som de representerer en virkelig åndelig tilstand av tilbederen i Guds nærvær. Alle disse bønnstillingene blir lært en for en.

En annen viktig ting er at denne boken går grundig inn i enhver Islâmsk bønn, både obligatoriske og ikke-obligatoriske bønner, slik at leseren slipper å lete etter hjelp angående den muslimske bønnen.

DENNE BOKEN ER TIDENS NØDVENDIGHET, OG BØR VÆRE I BESITTELSE AV ENHVER MUSLIMSK FAMILIE!

FORLEgger

UTTALESYSTEM

- | I begynnelsen av et ord blir denne bokstaven uttalt som: a, i eller o.
- th, blir uttalt som th i det engelske ordet "thing". |
- h h, en h-lyd som man omformer istrupen.
- kh kh, uttales ved at man legger større vekt på h når man leser den sammen med k. Som ck i det skotske "lock".
- ; Th, uttales som th i det engelske ordet "that".
- s s, uttales ved at man bruker tungens bakre del når man uttaler bokstaven.
- Dh,
- t t, uttales som en palatalisert t.
- zh zh, uttales nesten som bokstaven (sad), men at man her begynner uttalen med en engelsk z.
- ' , er veldig vanskelig å uttale. Her må man bruke strupen ved å uttale en a, i, o eller u.
- gh gh, er også vanskelig å uttale. Den er tilnærmet lik g-lyden når man skarrer med r'ene.
- q q, uttales som en k som blir omformet istrupen.
- ' , blir markert ved plutselig stopp i et ord med et trykk til slutt.
- j z

Følgende tegn gir korte vokaler:

a   for   æ   (som a i hatt)

i   for   e   (som i i klipp)

o   for   ø   (som o i bodd)

Følgende tegn gir lange vokaler:

â   for   å   (som a i far)

î   for   í   (som i i bil)

ô   for   ö   (som o i sol)

Også:

ai   for   ɛɪ   (som f.eks. hei)

ao   for   ɔʊ   (som ou i det engelske ordet "sound")

Vi har brukt forkortelsen "s.a". etter navnet til Profet Muhammad, som står for: Sallallâhu a'laihi wa sallam og betyr: Må Allahs fred og velsignelser være med ham.

KAPITTEL 1

Formålet med menneskets skapelse, er ifølge Islâm, at det skal tilbe Allah. Allah sier i den Hellige Qur'ânen:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥﴾

Og Jeg har ikke skapt djinner og mennesker for annet enn at de skulle tilbe Meg (51:57).

Tilbedelse betyr fullstendig lydighet av Allahs bud. Den hellige Profeten Muhammad (s.a.) brakte Guds budskap og forklarte alle budene angående religionen Islâm.

Islâm har fem grunnleggende plikter som en muslim må oppfylle. Disse pliktene er kjent som Islâms fem grunnprinsipper eller Islâms fem pilarer.

Den første pilaren kalles *Kalimah Sjahâdah*, kunngjøringen av den islâmske tro, det vil si, å bære vitnesbyrd om at ingen er tilbedelsesverdig unntagen Allah, og at Muhammad er Allahs sendebud. Guds enhet er grunnlaget for vår tro i Islâm.

Den andre pilaren heter *Salât*, det vil si, å holde bønn i en foreskrevet form.

Den tredje pilaren er *Zakât*, en form for almisser som muslimer med midler betaler årlig, og som blir brukt til gode formål nevnt i den Hellige Qur'ânen.

Den fjerde pilaren blir kalt *Saum*, det vil si, å faste i måneden *Ramadhân*.

Den femte pilaren er *Hadjdj*, det vil si, å foreta en pilegrimsferd til *Ka'baen* i Makka minst en gang i livet.

Av alle religiøse plikter, har Islâm lagt større vekt på *Salât*. Det er pålagt enhver muslim å be fem ganger om dagen. Ved siden av de fem obligatoriske bønnene, er det også andre typer bønner som er frivillige.

En muslim tar den åndelige siden av livet ganske alvorlig, akkurat slik som en verdsig person ser på den materielle siden av livet. Akkurat som luft og mat er viktig for vårt fysiske liv, likeså kan vi ikke overleve åndelig uten at vi holder Salât eller bønn regelmessig til forskjellige tider i døgnet.

Salât eller bønn inneholder forskjellige bønnstillinger, for eksempel blir det å stå oppreist kalt *Qijâm*, å bøye seg blir kalt *Rukû'*, nedkasting er *Sadjdah*, og å sitte blir kalt *Qa'dah*. Under alle disse stillingene som er nevnt, må visse fraser resiteres. Siden disse frasene er på arabisk, blir det forlangt av enhver muslim at vedkommende ikke bare lærer seg disse frasene utenat, men at man også vet hva de betyr, slik at tilbederen vet hva han sier til sin Herre under bønnen.

FORPLIKTELSE TIL Å HOLDE BØNN

Bønnen, slik den er foreskrevet, er obligatorisk for enhver voksen muslim som har en frisk sjel. Når det gjelder barn, så er ikke bønnen obligatorisk for dem inntil de når den modne alder. Likevel kreves det kontinuerlig innsats og overbevisning for å få dem til det stadium hvor en begynner å be regelmessig slik bønnen er foreskrevet. Korrekt trening og undervisning er derfor nødvendig for barn. Dette er grunnen til at den hellige Profeten (s.a.) har anbefalt at når et barn når en alder av syv år, så må foreldrene be ungen om å holde bønn regelmessig, og når det når en alder av ti år, så må det bli påminnet om å holde bønn regelmessig hvis det fortsatt ikke har begynt å gjøre det (*Abû Dâod, Kitâb-us-Salât*).

Straks barna når en alder av modenhet, så blir det obligatorisk for dem å holde bønn. På dette stadiet er det intet individ eller myndighet som har rett til å tvinge dem til å holde bønn, for *Salât* som blir holdt under tvang, har ingen betydning. Bønnen bør holdes frivillig. Dette blir da en sak mellom den enkelte person og Gud. Derfor er det alle muslimske foreldres plikt å gjøre deres barn forberedt til å holde bønn i en tidlig alder. Dessuten er det av vesentlig betydning at de ber til Gud, den Allmektige, om at deres barn holder bønn

regelmessig. Guds hjelp må søkes, for dette er en veldig stor og vanskelig oppgave.

Det er nevnt i den Hellige Qur'ânen at Hadhrat *Ismâî'l* [Ismael] (må Allahs fred være med ham), gjennom hele sitt liv pleide å formane sin familie om å holde bønn regelmessig.

Ofte kan en se at i hjem hvor de eldre holder bønn regelmessig, pleier også barna å etterlikne de eldres bevegelser, noe som er helt naturlig, og slik holder bønn regelmessig etterhvert som de vokser. Likevel må den riktige metoden for å holde bønn læres barnet når det når en alder av syv år. Barnet må bli oppmuntrert til å være med å holde bønn, og om mulig, også bli overtalt til å være med til moskéen. Dette vil utvikle en tiltrekning mellom barnet og bønnen, og vil beskytte sedvanen til å holde bønn også i den neste generasjonen. Foreldrene eller vergen har fått tillatelse i noen grad til å være litt strenge mot barna, når de er mellom 10 og 12 år gamle, hvis de blir slappe til å holde bønn. Dette betyr ikke at de bør behandles grusomt og straffes, tvert imot bør de formanes på akkurat samme måte som når barn skulker skolen. Så når de når en alder av tolv år, bør de forstå at foreldrene nå er fri for deres plikter, og at nå gjelder saken mellom dem og Gud, til hvem alle er ansvarlige. Dette betyr selvsagt ikke at de ikke bør gis råd, formanes eller bli påminnet om å holde bønn, for så langt det gjelder å gi dem råd, kan det fortsette hele livet om nødvendig. Det er bare denne strengheten som det blir slutt på når barnet fyller tolv år. Som tidligere nevnt, brukte Hadhrat Ismâî'l (må Allahs fred være med ham) den samme metoden av kjærlighet og overbevisning. Den hellige Profeten (s.a.) behandlet de voksne i sin familie på samme måte. Det berettes at han pleide å vekke sin datter Hadhrat Fâtimah og sin svigersønn 'Alî (må Allah være tilfreds med dem) for Fadjr-bønnen.

VIKTIGHETEN AV BØNNEN

Salât eller den foreskrevne bønnen har blitt nevnt i den Hellige Qur'ânen som en vesentlig karakteristikk av en sann troende. Vi leser i den Hellige Qur'ânen:

ذلِكَ الْكِتُبُ لَا رَبَّ لَهُ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝
إِنَّ الْعَيْنِ وَيُقْرِبُونَ الصَّلَاةَ وَمَنِ اسْرَأَ قَمْحَمْ يُنْفِقُونَ ۝

SALÂT - boken om den muslimske bønnen

Dette er den (fullkomne) Bok, dette er det ingen tvil om, en rettledning for de rettferdige, (for) dem som tror på det usette, og som holder bønn (regelmessig), og som gir av det Vi forsyner dem med (2:3-4).

Bønnen hjelper oss med å utrydde synden; gjør oss mer tilbøyelige mot Gud og gode ting, og renser oss så gradvis. Men ikke bare det, for bønnen gjør mye mer enn dette. Den bringer mennesket nærmere sin Skaper. Tilbederen prøver å etterlikne Guds attributter i en stadig forvandling fra å være en beskjeden verdslig person, til å bli en edel og stolt tjener av Gud. Den Hellige Qur'ânen nevner denne særpregede kvaliteten av Salât, når den sier:

أَنْلُ مَا أُرْجِي إِلَيْكَ مِنَ الْكَيْبِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرِ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ
(۲۹)

Foreles det som har blitt åpenbart deg av Boken og oppretthold bønnen (i dens rette form), for bønnen holder visselig (mennesket) borte fra skjendige tanker og alt det onde. Og Allahs ihukommelse er visselig sterkere (enn alle andre tanker). Og Allah vet hva dere gjør (29:46).

Bønnen er faktisk en sikker og velutprøvd forskrift for hjertets og sjelens renhet. Det er kun gjennom Salât at en er i stand til å etablere en levende forbindelse med Allah. Qur'ânen sier:

إِنَّ الَّذِينَ يَتَلَوَّنَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقْمُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
سِرَّاً وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ(۳۰) لِيُوَقِّيَهُمْ أَجُورُهُمْ وَبِزِيَّدَهُمْ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ(۳۱)

Sannelig, de som leser Allahs Bok og holder bønn (regelmessig), og gir ut av det Vi har forsynt dem med, i hemmelighet og åpenlyst, håper på en handel som aldri vil gå tapt. Så Han kan gi dem deres belønning fullt ut og (også) gi dem mer av Sin nåde, for Han er visselig Tilgivende (og) Påskjønnende. (35:30-31)

SALÂT - boken om den muslimske bønnen

Ifølge den hellige Profeten (s.a.) er Salât toppen av en troendes åndelige liv. Den er den høyeste guddommelige tilbedelse. Den hellige Profeten (s.a.) har også blitt observert når han sa:

Bønnen bringer den troende i forbindelse med sin Herre.

Man må innse at en oppriktig bønn ikke er forgjeves. Noen ganger får man tårer i øynene når en får en dyp åndelig erfaring av kjærlighet til Gud. Andre ganger får en mild fornøyelse av kjærlighet som får hjertet til å bli lykkelig. Disse erfaringene er bevis på at bønnen er virksom, meningsfull og resultatrik. For ellers er en utførelse av bønnen ikke nok til at den er til nytte for mennesket. Det ville vært å adlyde en ordre uten at ens vilje er tilstede. Derfor er det viktig at enhver nybegynner prøver å få bønnen til å bli levende.

Salât kombinerer alle former og grader til å betegne ydmykhet og underkastelse. Tilbederne står i rekker bak *Imâmen*. Alle tilbederne som står bak *Imâmen* må følge hans bevegelser ved kall. Kallet er *Allâho Akbar*, unntagen når *Imâm* står oppreist etter å ha vært i *Rukû'*, dvs. den stillingen når en boyer seg ned stående, for da sier han ikke *Allâho Akbar*, men *Sami' Allâho Liman Hamidah* som betyr: «Allah hører på den som lovpriser Ham». Når *Imâmen* sier dette, må alle som står bak *Imâm* stå oppreist med armene ved deres sider, idet de sier *Rabbanâ Wa Lakal Hamd, Hamdan Kathîran Tajjiban Mubârakan Fihe*.

Oppriktighet og ydmykhet er essensen i bønnen. Allah påbyr de troende idet Han sier:

قُلْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۚ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَشِعُونَ ۝

De troende er visselig fullkomne, de som er ydmyke i deres bønner (23:2-3).

Den hellige Profeten (s.a.) har sagt: «*Ingen tjener av Allah ydmyker seg selv for Allahs sak, uten at Allah forårsaker hans Rafa' ved det.*» Rafa' er et arabisk ord som betyr «å løfte». Det betyr ikke at Allah vil løfte opp hans kropp til himmelen, men at Allah vil opphøye hans status.

Sann ydmykhet kan kun oppnås ved åndelig konsentrasjon på Allahs attributter. Når Hans strålende storhet kommer over noen, så har man ikke noe annet valg enn å ydmyke seg.

TIDER FOR BØNNEN

For alle de fem obligatoriske bønnene er det bestemt forskjellige tider i forhold til solens posisjon.

Tiden for *Fajr*-bønnen eller morgenbønnen, begynner ved daggry og slutter før soloppgang.

Tiden for *Zohar*-bønnen eller formiddagsbønnen, begynner når solen har krysset sitt toppunkt og begynt å helle nedover.

Tiden for *'Asr*-bønnen er når solen har begynt å gå nedover, altså når den er halvveis mellom nedgangen etter toppunkt og solnedgangen, som vi gjerne kan kalte ettermiddagen. Tiden slutter før solnedgang når sollyset har begynt å blekne. Men det er ikke forbudt å holde *'Asr*-bønnen så sent, for det er bedre å holde bønnen litt senere før sollyset har begynt å blekne, enn at solen fortsatt er å se langt oppe i horisonten.

Man må huske at det er forbudt å be ved soloppgang, solnedgang og når solen er på sitt toppunkt. Etter at en har holdt *'Asr*-bønnen, så bør en ikke holde

frivillig bønn helt til etter solnedgang, likeledes bør man heller ikke be noen frivillig bønn i tiden mellom morgenbønn og soloppgang.

Tiden for *Maghrib*-bønnen begynner etter at solen har gått ned. Tiden for denne bønnen varer helt til mørket begynner å ta til. Dette med mørket har fått mange lovskoler til å tolke dette forskjellig. Wahâbiene og andre liknende sekter med strenge holdninger insisterer at *Maghrib*-bønnen bør holdes rett etter solnedgang, og ifølge dem slutter fordunklingen etter at solen skifter farge fra rød til mørkegrå. Mange andre sekter tror at dunkelen varer helt til det fortsatt er tegn på lys i horisonten. Ifølge slike lovskoler er den bestemte tiden for *Maghrib*-bønnen like lang som tiden for morgenbønnen.

Alle lovskoler er enige om at tiden for *'Isjâ*-bønnen begynner ved mørkets frembrudd. De fleste mener at denne perioden varer helt frem til midnatt når en legger seg til å sove. Ellers er det anbefalt og foretrukket at bønnen blir holdt på begynnelsen av deres respektive tider, og at de ikke må forsinkes inntil tiden løper ut.

BETINGELSER FOR BØNNEN

Det er visse krav og betingelser angående bønnen. De er som følgende:

- I. Bestemmelse av intensjonen; intensjonen for å be må foretas før en begynner å be.
- II. Bønnen må holdes innenfor de fastsatte tider for de forskjellige bønnene. Likevel må en huske at om man i tilfeller hvor en ufrivillig ikke kan holde bønn, så kan man be når man får tid, men dette kan ikke skje på de forbudte tider.

Det spørsmålet som oppstår er om tidene for bønn, faste osv., er tilknyttet sollyset, også tatt i betrakting rotasjonen av jorden, og solen og månens gjensidige posisjon, hvordan kan en da bestemme tidspunkt for bønn og faste i nordlige og sørlige strøk hvor sollyset og mørke kan være i over 24 timer? Det bør bemerknes at den hellige Profeten (s.a.), svarte i et spørsmål han ble stilt av en etterfølger, at i de områder hvor dagene og nettene varer i over et døgn, der skal en muslim holde bønn i forhold til måling av den normale lengden av en dag.

- III. En bør så langt det lar seg gjøre, holde kroppen sin ren, og også sinnet og sjelen. Renslighet er her en betegnelse som betyr:
- Kroppen må være fri for all slags urenhet.
  - Hvis en har vært på klosettet, så bør en vaske seg ordentlig, slik at alle rester av ekskrementer og urin er vasket bort.
  - Etter en seksuell forbindelse, selv om sæduttømming har funnet sted eller ikke, så vil renslighet i dette tilfelle ikke bare bety delvis renselse, men et bad blir nødvendig.
  - Enhver kvinne som har hatt blødning etter menstruasjon eller fødsel, må også ta et bad.
- IV. Det sted og på det teppet hvor bønnen skal holdes, må være rent og pent.
- V. Kroppen må være godt tildekket under bønn.
- VI. Qiblah retning; alle muslimer må vende seg mot Ka'ba. Qiblah betyr å vende seg mot Ka'baen i Makkah, første tilbedelseshus på jorden.

Alle verdens muslimer vender seg mot den samme retningen, altså mot Ka'baen, under enhver bønn. Men om en er på reise og ikke kan bestemme retningen til Ka'baen, eller om man på grunn av sykdom ikke kan vende seg mot Ka'baen, da er man ikke nødt til å vende seg mot Qiblah. Altså når en er på fotreise, eller en reiser med tog, båt, fly, eller på andre måter, så kan man be ved å se mot den retningen man beveger seg mot, eller en hvilken som helst passende stilling vil være akseptabel.

WUDHÛ (RENSELESE)

Ordene religiøs vase henviser til tvetting av forskjellige steder av kroppen før en kan holde bønn. Dette er et krav som må være oppfylt før en holder bønn, for ellers vil ikke bønnen bli betraktet som gyldig. *Hadith* (Tradisjonene) gir klare instrukser om at man skal vaske hendene sine tre ganger med

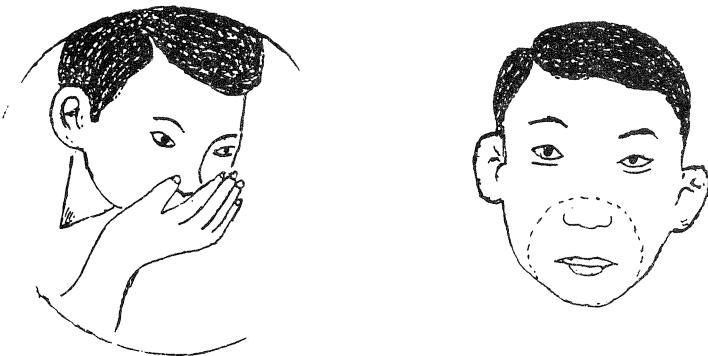

SALÂT - boken om den muslimske bønnen

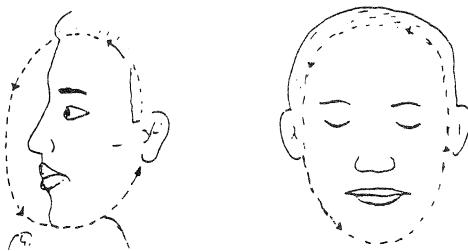
---

vann, og så rense munnen ved hjelp av vann, også dette tre ganger.

Deretter renser man nesen ved at man heller vann inn i neseborene, også dette tre ganger.

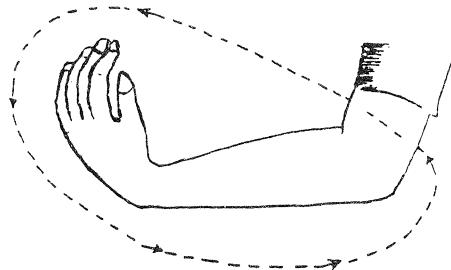
Etter dette vaskes hele ansiktet tre ganger.

SALÂT - boken om den muslimske bønnen

Så vasker man underarmen helt opp til og med albuen, dette gjøres også tre ganger, og man begynner med høyre arm først.

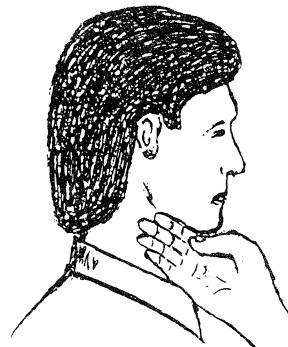

Etter å ha fuktet hendene med vann igjen, må man stryke seg over hodet med

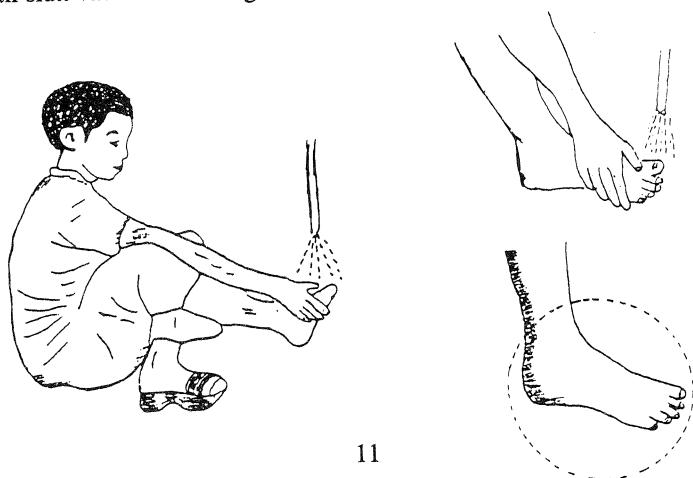

begge hendene ved å stryke håndflatene nedover med tomlene utstrakte, slik at hele hodet dekkes ved denne bevegelse. Ved sluttent av denne handlingen må ørene vaskes med fingertuppen til pekefingeren. Høyre pekefinger bruker for høyre øre, og tilsvarende venstre pekefinger for venstre øre. Fingertuppene må også berøre ørets ytre fordypninger og gå sakte mot ørehullene.

Etter å ha vasket ørets ytre og indre, formes hendene slik at håndflatene peker utover, og så strykes baksiden av hendene fra nakkegropen til forsiden av halsen.

Helt til slutt vaskes føttene og anklene tre ganger, helt opp til og med anklene,

også her begynner man med høyre fot. Dermed er renselsen ferdig. Hvis det, av en eller annen grunn, er blitt vasket kun en eller to ganger, er renselsen fortsatt ferdig, selv om den beste form for renselsen er den vi finner grunnlaget for i *Sunnah* (sedvane) til den hellige Profeten (s.a.), altså å vaske føttene tre ganger.

Det er viktig at man resiterer følgende bønn etter Wudhû:

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ

UTTALE:

Allâhummadj-'alnî min-attawwâbîna wa-dj-'alnî minal-mutatah-hirîn.

OVERSETTELSE:

Å Allah, gjør meg til en av dem som søker tilgivelse, og gjør meg til en av de rensede.

Dette er renselse under normale omstendigheter, når en har god helse og når bruk av vann ikke er medisinsk farlig. Dessuten bør rent vann være lett å få tak i. Hvis en blir syk, slik at en ikke kan bruke vann, eller det er vanskelig å få tak i vann, erstattes renselse av noe som kalles *Tajammum*.

Om en ren støvete overflate, eller en solid overflate er tilgjengelig, så skal man stryke begge hendene etter hverandre, akkurat slik man vasker hendene sine, deretter stryker man seg på ansiktet. Dette er kun en symbolsk renselse, som påminner en på at en må utføre den egentlige renselsen, når det blir mulig.

Det er viktig at en utfører bønnen når renselsen ikke er blitt urensliggjort. Hvis en greier å holde seg ren etter en renselse, så vil det være mulig å holde mer enn én bønn med den ene renselsen. Dette betyr at tilstanden av renselse er nødvendig før bønn, men en må ikke rense seg før hver eneste bønn, hvis man har greid å holde seg ren etter forrige renselse (*wudhû*).

FAKTORER SOM PÅVIRKER RENSELSE

- a) Å få luft ut igjennom endetarmen.
- b) Å late vann (urinasjon), selv om det kun er en dråpe.
- c) Avføring, samme hvor liten kvantiteten er.
- d) sovn, eller slumre som fører til at en ikke kan holde balansen.
- e) Menstruasjon og ejakulasjon, som også er nevnt tidligere.
- f) Det er forskjellige meninger om oppkast og blødninger, men mindre blødninger etter kutt og liknende, eller små oppstøt, kan ikke regnes som blødninger og oppkast. Men etter oppkast og blødninger, bør en rense seg igjen.

Hvis man etter en rense, tar på seg sokker, så er det ikke nødvendig å vaske føttene inntil 24 timer, når en utfører rense. I stedet bør man fukte hendene som man så stryker over sokkene. Dette bør betraktes som et alternativ til vask av føtter. Hvis man er på reise, så gjelder denne tillatelsen i tre dager.

NOEN NEVNEVERDIGE FORSKJELLER MELLOM DE ULIKE LOVSKOLENE I ISLÂM

Ifølge *Sji'ah*-lovskole trenger man ikke å vaske føttene og kun det som er nevnt tidligere er nok. Det er det samme om en har på seg sokker eller ikke. Ifølge noen mer strenge lovskoler som f.eks *Wahhâbiene* er ikke vanlige sokker, som enten er laget av ull eller bomull, nok. Sokkene må være laget av tynt skinn som er uujennomtrengelig for støv, væte, osv., hvis det ikke skal være nødvendig å vaske føttene.

Ifølge andre lovskoler er denne innstillingen for streng, og gjør en til slave for overfladiskheter som ikke er den sanne Islâms ånd. Den hellige Profeten (s.a.) beskrev Islâms ånd ved å si:

إِنَّ الدِّينَ يُسْتَرٌ (بخارى، كتاب الإيمان، باب الدين يُسْرٌ)

OVERSETTELSE:

Sannelig! Det er en komfortabel religion (Bukhârî, Kitâb-il-Îmân, Bâb-ud-dîn jusrun).

Ahmadiyya-bevegelsen i Islâm er enig i dette. De tror at det beste er å legge vekt på det som er fornuftig. Så lenge et par sokker er tykke nok til å beskytte ens føtter fra støv og smuss, spiller det ingen rolle om hvilket materiale sokkene er laget av.

BAD

Det å ta et bad har alltid vært oppmuntret og befordret i Islâm. Islâm legger ikke kun vekt på renslighet av sjelen, men også av kroppen. Likevel er det i noen situasjoner forutsetningen for å be en bønn. Følgende situasjoner nødvendiggjør et bad, og renseelse er ikke nok.

1. I KVINNENS TILFELLE ALENE

- Etter hver menstruasjon når blodstrømmen har stoppet opp helt.
- Etter en barnefødsel når blødningen har stoppet helt. **Merk:** Under disse blødningsperiodene er det ikke krav til kvinnene om at de må be bønnen.

2. MENN OG KVINNER TIL SAMMEN

- Etter sæduttømming eller orgasme, samme hva som er årsaken. Det samme gjelder uttømming under sovn.
- Seksuell kontakt mellom mann og kvinne, selv uten utbrudd og samme hvor kortfattet den er.
- Alle ikke-muslimer som blir muslimer, er pålagt å ta et bad og starte et nytt, friskt liv som muslim.

ANDRE SITUASJONER HVOR ET BAD ER NØDVENDIG

Hvert nyfødt barn må bades, og også kroppen til hver person som har avgått må bli vasket før Djanâzah-bønnen. Likevel er det unntak for de som blir drept i krig eller myrdet på annen måte, og deres kropp vaskes ikke.

Bortsett fra de grunnene som gjør et bad nødvendig, la den hellige Profeten (s.a.) stor vekt på å bade hver fredag, på feiringene til 'Id og like før utføringen av *Hadjdj*.

Det er interessant å legge merke til at den hellige grunnleggeren av Islâm (s.a.)

pleide å ta et bad på følgende måte:

Han ville starte badingen ved å utføre *Wudhū*, renseelse, uten å vaske føttene, som han heller ville vaske til slutt. Deretter ville han helle vann minst tre ganger på hans høyre del av kroppen, fulgt av tre ganger på venstre side. Han vasket seg så grundig at hver eneste pore på alle delene av kroppen ble vasket grundig.

I alle slike tilfeller hvor bading blir obligatorisk, kan man verken utføre bønnen uten å bade, gå inn i en moské eller resitere Qur'ânen. For kvinner er det unntak under deres perioder så langt det gjelder resitasjon av den Hellige Qur'ânen. De kan lese Qur'ânen, men de er rådet til å ikke ta på den med nakne hender.

VANN

Vann som brukes for renseelse og bading må være ren og sunn. Stillestående og/eller forurensset vann bør ikke brukes. Likevel, når rent vann ikke er å få tak i og folk er tvunget til å bruke det vannet som er tilgjengelig, kan det samme vannet brukes til renseelse og bading.

KLEDNING

Under bønnen må ens kropp være passende tildekket, særlig de private delene og områdene rundt dem. Når det gjelder menn, kan dette bestemmes til et område av kroppen som begynner fra navlen ned til enden av kneet. Når det gjelder kvinner må hele kroppen, unntatt hender og føtter, være tildekket. Likevel, når de ber hjemme eller blant andre kvinner, trenger de ikke å tildekke ansiktet.

TILDEKNING AV HODET FOR MENN

Ifølge de fleste lovskolene, bør mennene tildekke hodet sitt når de ber. Men *Mâlikiene* og et par andre grupper betrakter ikke dette som nødvendig.

ATHÂN

I begynnelsen av Islâms historie, var det ikke noen foreskrevet måte å fortelle folk om at nå er det tid for bønn, heller ikke var det midler til at alle muslimene kunne kalles til moskéen for samlet bønn. Den hellige Profeten (s.a.) var klar over de jødiske, de kristne og de hedenske skikkene. Han spurte sine etterfølgere om råd, om hva man skulle gjøre for at muslimene skulle samles i moskéen for samlet bønn.

En morgen kom Hadhrat 'Abdullâh ibn 'Azîz (måtte Allah være tilfreds med ham) til den hellige Profeten (s.a.), og fortalte Profeten (s.a.) om en drøm han hadde hatt natten før. Han hadde sett noen som erklærte tiden for bønn og kalte folk til moskéen med høy røst. Hadhrat A'bâdullâh brakte så frem ordene av *Athân*, som han hadde hørt i drømmen. De er som følger:

UTTALE:
Allâho Akbar

اللهُ أَكْبَرُ

OVERSETTELSE:

Allah er den Største, (dette blir repeteret fire ganger).

UTTALE:
Asjhado allâ Ilâha illallâh

أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

OVERSETTELSE:

Jeg bevitner at ingen er tilbedelsesverdig unntagen Allah, (dette

repeteres to ganger).

أَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَّسُولُ اللَّهِ

UTTALE:

Asjhado anna Muhammadar Rasôlullâh

OVERSETTELSE:

Jeg bevitner at Muhammad er Allahs Sendebud, (dette repeteres to ganger).

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

UTTALE:

Hajja 'alas-Salâh

OVERSETTELSE:

Kom til bønn, (dette repeteres to ganger).

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

UTTALE:

Hajja 'alal-falâh

OVERSETTELSE:

Kom til suksess, (dette repeteres to ganger).

الله أكْبَرُ

UTTALE:
Allâho Akbar

OVERSETTELSE:
Allah er den Største, (dette repeteres to ganger).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

UTTALE:
Lâ ilâha Illallâh

OVERSETTELSE:
Ingen er tilbedelsesverdig unntagen Allah.

Hadhrat Omar (måtte Allah være tilfreds med ham), som senere ble den andre Khalifa, satt også sammen med den hellige Profeten (s.a.). Han sa at også han hadde hatt en drøm og hørt de samme ordene. Den hellige Profeten (s.a.) var da ikke i tvil om at dette var en beskjed fra Allah, så han vedtok denne metoden av *Athân*, for å kalle tilbederne til moskéen. Athân blir på den måten vidt gjenkjent som kallet til bønn over hele verden.

METODEN TIL Å SI ATHÂN

Mu'athin, personen som sier *Athân*, bør stå i en utpreget stilling med ansiktet vendt mot *Qiblah*. I disse dager blir også et høyttalersystem brukt til å si *Athân*. *Mu'athinen* bør berøre ørene sine med pekefingeren, den høyre berører høyre øre og den venstre fingeren berører venstre øre. Han må si *Athân* i en høyrostet stemme. Han må vende ansiktet mot høyre når han sier ordene *Hajja 'alas Salâh*, og mot venstre, når han sier ordene *Hajja 'alal falâh*.

Når det skal sies *Athân* for *Fadjr*-bønnen, må *Mu'athin* også si ordene som er gitt nedenfor to ganger etter å ha sagt *Hajja 'alal falâh*:

الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ

UTTALE:

As-salâtu khairum-minan-naum

OVERSETTELSE:

Bønnen er bedre en sovnen.

Den hellige Profeten (s.a.) har sagt:

إِذَا سَمِعْتُمُ النَّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ.

(بخاري، كتاب الآذان، باب ما يقول إذا سمع المذنابي)

UTTALE:

'Ithâ same'tumun-nidâ-'a faqôlô mithla mâ yaqô lul Mu'athin.

OVERSETTELSE:

Hver gang du hører Athân, må du gjenta det mu'athinen sier.

Av dette følger det at enhver som hører *Athân* skal repete, ord for ord, det som *mu'athinen* sier, men når *mu'athinen* sier ordene *Hajja 'alas-Salâh* og *Hajja 'alal falâh*, må personen, som hører på, si ordene *Lâ hawla wa lâ quwwata illâ billâ-hil a'lay-yil 'Azhîm*. Dette betyr: Det fins ingen makt eller styrke unntagen med Allah.

Sji'ah-bevegelsen legger til følgende uttrykk til deres Athân:

أَشْهُدُ أَنَّ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ

حَيَّ عَلَىٰ خَيْرِ الْعَمَلِ

UTTALE:

Asjhado anna 'Alijan walijjullâh. Hajja a'la khair-il-a'mal.

OVERSETTELSE:

Jeg bevitner at Ali er en helgen, kom til de gode gjerninger.

Noen andre sekter innen Islâm legger til følgende:

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ.

UTTALE:

As-Salâtu was-Salâmu 'alaika jâ Rasôlallâh.

OVERSETTELSE:

Å Allahs Sendebud! må Allahs fred og velsignelser være med deg.

Vi vet ikke på hvilket grunnlag de har tillagt disse frasene. I følge vår viden er *Athân*, slik den er satt opp ovenfor, den autentiske.

Hvis forsamlingsbønnen blir bedt utendørs, f.eks. utenfor moskéen, skal *Athân* allikevel resiteres før bønnen.

Etter at *Athân* er ferdig fremsagt, skal lytteren resitere denne bønnen:

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْفَائِتَةِ。 أَتِ مُحَمَّدًا
إِلَوْسِيلَةً وَالْفَحْسِيلَةً وَالدَّرْجَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْنَتُهُ مَقَامًا مَحْمُودًا
بِالَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ.

(صحیح البخاری، باب الدعاء عند النداء)

UTTALE:

Allâhumma Rabba hâ-thi-hid Da'watit Tâmate was-Salâtil Qâ-imati âti
Muhammada nil wasîlata wal fadhilata wad-daradja-tar-rafi-'ata wab-
'athu maqâmam-mahmôda nil-lathî wa 'attahu. In-naka lâ tukhliful mî-'âd
(Sahîh Bukhârî, Kitâb-ul-Athân, Bâb-ud-Duâ' indan nidâ).

OVERSETTELSE:

Å Allah, Herre over dette perfekte kall og over forsamlingsbønnen,
gjør Muhammad til vår utvei til ankomst hos Deg, og velsign ham med
fremragende dyktighet og den opphøyde gudstjeneste. Gi ham den mest
oppføyde tilstanden slik det er lovet ham. Sannelig, Du bryter ikke Ditt løfte.

IQÂMAT (IQÂMAH)

Før bønnen skal påbegynnes, blir *Iqâmat* resitert. Dette indikerer at *Imâmen* har funnet sin plass vendt mot Ka'baen og er klar til å begynne bønnen. *Iqâmat* er en kortere versjon av *Athân*. Noen forskjeller mellom *Athân* og *Iqâmat* er disse:

- I. *Athân* blir sagt med en høy stemme, mens *Iqâmat* blir resitert i en lavere tone.
- II. Under resitasjonen blir ikke fingrene reist opp for å berøre ørene slik man gjør i *Athân*. Istedentfor lar man armene henge på sidene.
- III. Setningen *As-Salâtu khairum minan-naum*, blir ikke resitert i *Iqâmat*.
- IV. *Iqâmat* blir resitert fort, men *Mâlikî*-bevegelsen resiterer både *Athân* og *Iqâmat* med pauser mellom versene. Under *Iqâmat* blir f.eks. setningen *Qad qâ-mat-tis-Salât*, resitert to ganger etter at man har sagt *Hajja 'alal falâh*.
- V. I *Iqâmat* blir ikke ansiktet vendt mot høyre og venstre når *Hajja 'alas Salât* og *Hajja 'alal falâh*, blir resitert, slik som i *Athân*.

Teksten i *Iqâmat* er som følger:

اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ، أَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ، حَيٌّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيٌّ عَلَى الْفُلَاحِ، قَدْ
قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللهُ أَكْبَرُ، اللهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ
إِلَّا اللهُ.

UTTALE:

Allâho Akbar, Allâho Akbar; Asjhado allâ Ilâha illallâh; Asjhado anna Muhammad-ar Rasôlullâh; Hajja 'alas-Salâh; Hajja 'alal-falâh; Qad qâmat-tis-Salât; Qad qâ-mat-tis-Salât; Allâho Akbar, Allâho Akbar; Lâ ilâha Illallâh.

OVERSETTELSE:

Allah er den Største, Allah er den Største; Jeg bevitner at ingen er tilbedelsesverdig unntagen Allah; Jeg bevitner at Muhammad er Allahs Sendebud. Kom til bønn. Kom til suksess; Bønnen er klar; Bønnen er klar; Allah er den Største; Allah er den Største; Ingen er tilbedelsesverdig unntagen Allah.

Ifølge den hellige Profeten (s.a.), skal den personen som har sagt *Athân*, også si *Iqâmat* (*Sunan Tirmazî, Abwâ-bus Salât, Bâb Mâ Djâ'a 'an man Uth-thina fa huwa yuqîm*). Likevel, i enkelte tilfeller, kan en annen person resitere *Iqâmat* med tillatelse av *Mu'athin* eller *Imâm*.

NIJJAT (NIJJAH)

Nijjat betyr intensjonen til å gjennomføre bønnen og er en essensiell del av den. Tilbederen skal ha en *Nijjat* i tankene om hvilken type bønn han skal be, *Fardh, Sunnah, Nafil*, etc., og hvor mange *Rak'ât*. Det er ikke nødvendig å si ordene høyt ved *Nijjat*. Det vil være nok å bare tenke seg det. Tilbederen skal derfor resitere *Taudjih* sammen med *Nijjat*. *Taudjih* vil bli omtalt nærmere i kapittel 2.

KOMBINERING AV BØNN

Under visse forhold kan to bønner kombineres sammen. F.eks. kan *Zohar*-bønnen kombineres med '*Asr*-bønnen. På samme måte kan *Maghrib*-bønnen kombineres sammen med '*Isjâ*-bønnen, hvis følgende betingelser blir oppfylt:

- a. Hvis personen er syk.
- b. Hvis man er under reise.
- c. Hvis det stormer eller regner.
- d. Hvis det er vanskelig å gå til moskéen på grunn av ubehag grunnet mye regn.

Det foretrekkes at en kombinerer den senere bønnen med den tidligere bønnen, men under unngåelige forhold kan man kombinere den tidligere bønnen med den senere bønnen.

Når bønnene blir sammenfattet på denne måten, er det nok å si *Athân* kun en gang, som da gjelder for begge bønnene. *Iqâmat* må resiteres atskilt for hver av bønnene.

Man må ikke glemme at *Sunnat*-delen av bønnen ikke er nødvendig å bli bedt når man kombinerer bønner. Likevel må man ikke unnlate å be de to *Sunnat-Rak'ât* man ber før *Djumu'ah*-bønnen (fredagsbønnen).

I tilfelle *Imâmen* leder en '*Asr*-bønnen og en tilbeder som kommer sent, ikke vet hvilken bønn som blir bedt, bør han bli med på bønnen uansett. Hvis han senere får vite at han har gått glipp av en tidligere bønn, bør han be den individuelt etter forsamlingsbønnen. Likevel hvis det kommer en tilbeder for sent, men vet hvilken bønn som blir bedt, bør han be den tidligere bønnen først og deretter delta i forsamlingsbønnen. For eksempel hvis en *Imâm* leder en '*Isjâ*-bønn, skal den som kommer sent, først be *Maghrib*-bønnen, som han har gått glipp av. Hvis han ikke vet hvilken bønn som blir bedt, skal han bare følge *Imâm*. Etterpå trenger han bare å be *Maghrib*-bønnen, fordi hans *I'sjâ*-bønn bak *Imâm* var fullgod. Under normale forhold bør en allikevel be den tidligere bønnen før man ber en senere bønn.

KAPITTEL 2

Metode for å holde bønn

Normalt bør Salât bli bedt som en forsamlingsbønn i en moské, et sted som er velegnet å be i, men bønnen kan bli holdt ethvert sted. Det eneste kravet som stilles, er at stedet må være rent.

Før en tilbeder skal starte bønnen må han rense kroppen og sørge for at klærne også er rene. Han skal utføre *Wudhû* og deretter stille seg i en rekke sammen med de andre tilbederne, bak Imâmen, personen som leder bønnen, vendt mot Ka'baen. Rekkene må være fullkommen rette og tilbederne skal stå med skulder mot skulder, men ikke i en slik stilling at de andre blir forstyrret eller hindret i deres bønn. Den hellige Profeten (s.a.), var veldig nøyne med at rekkene var rette.

Altså, tilbederne skal selv oppstille seg i rekker bak Imâmen og deretter må de ha sin intensjon om hvilken bønn de skal be, og til slutt skal de resitere *Taudjîh*. *Taudjîh* er som følgende:

إِنِّي وَجَهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

UTTALE:

Innî wadjdjahtu wadj-hija lilla-thî fataras samâwâti wal ardha, hanîfan-wamâ anâ minal musjriqîn.

OVERSETTELSE:

Jeg har sannelig vendt min oppmerksomhet i all oppriktighet til det vesenet, som har skapt himlene og jorden. Og jeg er ikke en av avgudsdyrkerne (6:80).

Før påbegynnelsen til bønnen, *Iqâmat*, blir det som står ovenfor, resitert.

SALÂT - boken om den muslimske bønnen

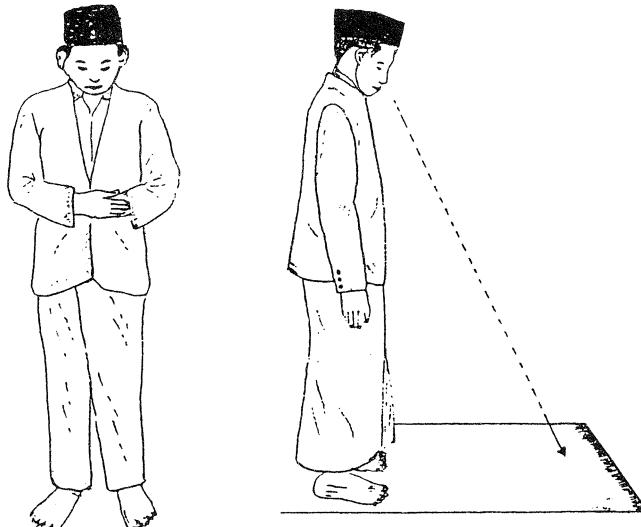

Under bønnen skal en konsentrere seg konstant om bønnen og ta vekk alle andre tanker. Bønnen starter med *Takbir-e-Tahrîma*, f.eks da Imâmen hever begge hendene på høyde med øreflippene og sier *Allâho Akbar* (Allah er den Største). Alle tilbederne gjør det samme. Å heve hendene til høyde med øreflippene mens man sier *Allâho Akbar*, er slik den hellige Profeten (s.a.) pleide å gjøre, dette blir kalt *Sunnah*. Alle lovskoler i Islâm er enige i dette.

Likevel er det noen muslimske sekter som reiser hendene sine mer enn én gang i løpet av én *Rak'at*. Derfor er det noen som reiser hendene sine når de skal i *Rukû'*-stilling etter å ha stått, når de går opp i stående stilling igjen, når de går ned i *Sajdah* og når de kommer opp fra *Sajdah*, i tillegg til ved påbegynnelsen av bønnen når man sier *Allâho Akbar*. Når man ser på Islâms historie, finner vi at den hellige Profeten (s.a.), reiste hendene sine flere enn én gang under bønnen ved flere anledninger i den tidligere perioden av hans ministerium, slik det er skrevet i tradisjonsbøker, men dette var ikke det han vanligvis pleide å gjøre. Ifølge mange andre tradisjoner reiste han ikke hendene bortsett fra når han sa *Takbîr-e-Tahrîma* i den første *Rak'at* av hver bønn. En av dem som fulgte den hellige Profeten (s.a.), var Hadhrat 'Abd-Allâh ibn Mas'ûd, Allahs fred være med ham. Det er fortalt at han har sagt: "La meg vise dere hvordan den hellige Profeten (s.a.), pleide å be. Deretter ba 'Abd-Allâh sin bønn og han reiste hendene sine kun i begynnelsen da han skulle si *Takbîr-e-Tahrîma*".

Etter å ha reist hendene sine opp til øreflippene og resitert *Allâho Akbar*, senker Imâmen hendene og folder dem på brystet slik at høyre arm kommer over den venstre. Tilbederne gjør det samme. Denne stillingen gjør at man står foran sin Herre med en stilling av ytterst ydmykhet. Hendene foldet på brystet blir med

stor respekt kalt *Qijâm*, den stående stillingen. Likevel er det variasjoner i denne stillingen også. Noen mennesker folder hendene litt under navlen, mens andre folder hendene like ovenfor navlen og andre enda høyere. Disse er alle tegn på respekt. Man bør ikke være så transsynt at man begynner å krangle med andre bare på grunn av disse små forskjellene.

Det bør også noteres at generelt folder ikke *Mâlikiene* blant *Sunniene* og *Sjitene*, hendene i det hele tatt. De lar dem henge på siden av kroppen. Selv om det ikke er funnet noen *hadith* (tradisjon) som kan bevise at den hellige Profeten (s.a.), noen gang har gjort slik, har ingen rett til å si at de som ikke folder hendene sine ikke får bønnen gyldig.

Etter å ha sagt *Takbîr-e-Tahrîma*, blir følgende lovprisning, kalt *Thanâ*, resitert individuelt i stillhet:

سُبْحَنَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا
إِلَهَ إِلَّا كُنْتَ.
(Allah, Giver'et.)

UTTALE:

Subhâna kallâhumma wa bi hamdika wa tabârakasmoka wa ta-â'lâ
djaddoka walâ Ilâha ghairok.

OVERSETTELSE:

Hellig er Du, Å Allah, og all lovprisning tilkommer Deg (alene);
velsignet er Ditt navn og opphøyd er Din status. Og ingen er tilbedelsesverdig
unntagen Deg alene (Tirmadhî, Kitâb-us-Salât, Mâ Yaqôla 'inda iftâhis Salâti;
Sunan Nisâî, Kitâb-ul-Iftâh, Bâb-ul-thîkr, bainas Salât wa bainâl Qir'at).

Det er også rapportert i enkelte *hadith*, at noen ganger pleide den hellige Profet Muhammad (s.a.) å resitere andre vers i stedet for denne lovprisningen, men det er denne som er mest kjent og som oftest blir resitert. Lovprisningen ovenfor blir etterfulgt av *Ta-'awwuth*, som også resiteres stilltiende:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ

UTTALE:

A'ôtho billâhi min-asj-sjaitân-ir-Rajîm.

OVERSETTELSE:

Jeg søker tilflukt hos Allah, mot Satan, den forbannede.

Etter *Ta'-awwuth* blir *Basmallâh* resitert enten stilltiende eller høylydt av Imâmen, resten av forsamlingen resiterer den likevel stilltiende. *Basmallâh* er som følger:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

UTTALE:

Bismillâhir-Rahmânir-Rahîm.

OVERSETTELSE:

I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige.

Ifølge tradisjonene, resiterete den hellige Profet Muhammad (s.a.), i noen anledninger, *Basmallâh* høyt, mens i andre anledninger resiterete han den stille. Blant muslimene blir den generelt resitert høylydt i arabiske land, mens Hanfisekten og et stort antall andre muslimer resiterer den stilltiende.

Deretter resiterer Imâmen *sûra al-Fâtihah*. I noen bønner, f.eks *Fadjr*, *Maghrib* og *'Isjâ*-bønnene, resiterer han den høylydt. I de andre bønnene, *Zohar* og *'Asr*, resiterer både han og tilbederne, som følger ham, den stilltiende. Når Imâmen resiterer *sûra al-Fâtihah* høylydt, skal tilbederne repetere det Imâmen sier, stilltiende vers for vers, under de korte pausene mellom versene etter de versene Imâmen har resitert.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ إِهْدِنَا الصِّرَاطَ السُّسْتَقِيمَ ⑥ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ التَّغْصُبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

UTTALE:

Al-hamdo lillâhi Rabbil-â'lamin. Ar-Rahmânir-Rahîm. Mâlikî Yaumid Dîn. Ijjâka na'-bodo wa ijjâka nasta-î'n. Ihdinas-sirât al-Mustaqîm. Sirâtal-lathîna an 'amta 'alaihim. Ghairil maghdhôbi 'alai-him wa ladhdhâllîn.

OVERSETTELSE:

All lovprisning tilkommer (alene) Allah, verdenenes Herre, den Nåderike, den Barmhjertige, dommedagens Hersker, Deg alene tilber vi, og hos Deg (alene) søker vi hjelp. Led oss på den rette vei, veien til dem Du har vist Din nåde, ikke til dem som har pådratt seg (Din) vrede, og ikke de villfarnes.

På slutten av Sûra al-Fâtihah, skal tilbederne si Âmîn, som betyr "Å Allah! Bønnhør oss".

Medlemmene av Mâlikî-, Sjâfiî- og Hanbali-sektene i Islâm sier Âmîn høyt, mens medlemmer av Hanfi-sekten sier det stilltiende. Begge formene er tillatt. Dette er ikke en av de forholdene som avgjør om en bønn er gyldig eller ei. Man kan oppta den metoden man liker best, enten å si det høylydt eller i stillhet. Ingen annen har rett til å protestere, bortsett fra hvis man sier det så høyt at andre tilbedere blir forstyrret. Deretter resiterer Imâmen deler av den Hellige Qur'ânen, minst tre vers eller et lite kapittel. For eksempel:

SÛRA AL-KAUTHAR

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوثُرَ ۝ فَصَلِّ لِرِبِّكَ وَانْهَرْ ۝
إِنَّ شَارِئَكَ هُوَ الْأَبْرُرُ ۝

UTTALE:

Bismillâhir-Rahmânir-Rahîm. Innâ a-a'tainâkal-Kauthar. Fasalli li-Rabbika wanhar. Inna sjâni-'aka huwal 'abtar.

OVERSETTELSE:

I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige. Sannelig, Vi har skjenket deg Kauthar. Be derfor til din Herre og frembær offer (i taknemlighet). Det er visselig din fiende som er uten (ry og) avkom.

SÛRA AL-IKHLÂS

إِنْسِحَرَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ
لَا يَلِدُ وَلَا يُوْلَدُ ۝ وَلَا يَكُونُ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ ۝

UTTALE:

Bismillâhir-Rahmânir-Rahîm. Qul Hu wallâhu Ahad. Allâhus-Samad; Lam jalid wa lam jôlad. Walam jakollahô kufuhan ahad.

OVERSETTELSE:

I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige. Si: Han er Allah, den Eneste. Allah, den Uavhengige. Han avler ikke, heller ikke er Han født, og ingen er Hans like.

SÛRA AL-FALAQ

إِنْسِمِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝ وَمِنْ شَرِّ النَّفَثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا
حَسَدَ ۝

UTTALE:

Bismillâhir-Rahmânir-Rahîm. Qul a'ôtho bi-Rabbil-Falaq. Min-sjarri mâ khalaq; Wa min-sjarri ghâsiqin ithâ waqab. Wa min-sjarrin-Naffâthâti fil 'uqad. Wa min-sjarri hâsidin ithâ hasad.

OVERSETTELSE:

I Allahs navn, den Nåderike, den Barmhjertige. Si: Jeg søker tilflukt hos skapelsens Herre, mot det onde i alt det Han har skapt, og fra det onde i tussmørket, når det brer seg, og fra det onde fra dem, som blåser på knutene (for å oppløse dem), og fra det onde i misunnen, når han misunner.

SÛRA AL-NÂS

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَالِكِ النَّاسِ ۝
إِلَهِ النَّاسِ ۝ مَنْ شَرَّ الْوَسَايِسُ هُوَ الْحَتَّاسُ ۝ الَّذِي يُوسُفُ فِي صَدْرِ وَرَأْسِ
النَّاسِ ۝ مِنْ إِبْحَثَةٍ وَالنَّاسُ ۝

UTTALE:

Bismillâhir-Rahmânir-Rahîm. Qul a'ôtho bi-Rabbin-Nâs. Malikin-Nâs.
Illâhin-Nâs. Min sjarril-waswâsil khan-Nâs. Allathî juwas-wisu fi sudôrin-
Nâs. Minal djinnati wan-Nâs.

OVERSETTELSE:

I Allah navn, den Nåderike, den Barmhjertige. Si: Jeg søker tilflukt hos menneskehets Herre, menneskehets Konge, menneskehets Gud, mot det onde fra hviskeren som trekker seg tilbake (etter å ha hvisket), den som hvisker i (alle) menneskers bryst - fra djinner og (alminnelige) mennesker.

Disse få sûrene fra Qur'ânen, som vi har tatt stilling til ovenfor, er bare et lite utvalg. Imâmen kan velge hvilken som helst del av Qur'ânen for å resitere etter Sûra al-Fâtihah.

Når Imâmen resiterer en del av den Hellige Qur'ânen, er det en fordring til resten av tilbederne å stå og høre på i stillhet. Den hellige Qur'ânen sier:

وَإِذَا قِرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتِمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا الْعَلَمَ تِرْحَمُونَ ۝

OVERSETTELSE:

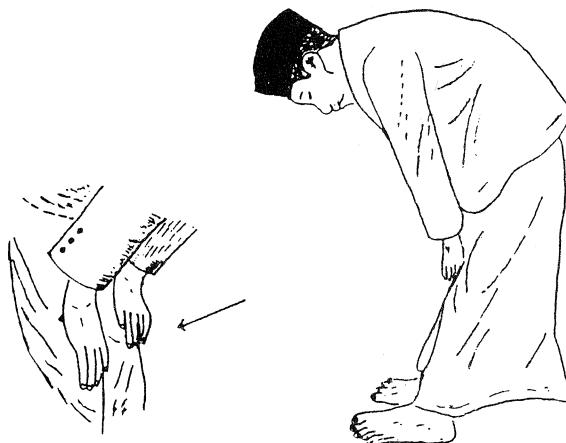
Og når Qur'ânen resiteres, så lytt til den og vær tause, så det kan vises dere Barmhjertighet (7:205).

En av den hellige Profetens (s.a.) følgere, Hadhrat Ibâdah ibn Samit (Allahs fred være med Ham), beretter at en gang da den hellige Profeten (s.a.) ledet Fadjr-bønn, fant han det vanskelig å resitere vers fra den Hellige Qur'ânen på

grunn av mumling bak ham. Når bønnen var ferdig, spurte den hellige Profeten (s.a.) sine følgere om de resiterte versene fra den Hellige Qur'ânen etter ham. Deres svar var bekreftende og den hellige Profeten (s.a.) sa: "Ikke resiter versene fra den Hellige Qur'ânen etter Imâmen, bortsett fra resitasjonen av súra al-Fâtihah, fordi súra al-Fâtihah er en fast del av Salât".

Det er viktig for alle medlemmene i forsamlingen at de ikke distraherer andre tilbedere, og derfor skal muslimene legge merke til denne *hadith* av den hellige Profeten (s.a.), som er nevnt ovenfor.

Etter endt resitasjon går Imâmen fra stående stilling til bøyd stilling, *Rukû'*, ved å si *Allâho Akbar*. De andre tilbederne følger Imâmen til den bøyde stillingen. I denne stillingen skal tilbederens høyre hånd presse høyre kne og den venstre hånden skal presse venstre kne. Den øvre del av kroppen, fra midjen til hodet, blir holdt horisontalt med bakken.

I den bøyde stillingen skal følgende *Tasbîh* resiteres individuelt i stillhet, tre

ganger eller flere ganger, men antallet må være et oddetal:

سُبْخَانَ رَبِّيْ الْعَظِيْمُ

UTTALE:

Subhâna Rabbijal 'Azhîm.

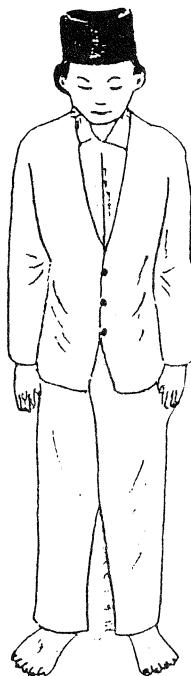
OVERSETTELSE:

Hellig er min Herre, den aller Største.

Deretter retter Imâmen seg opp og står med armene langs sidene. Når han setter i gang denne bevegelsen, resiterer han *Tasmî'* høylydt, som er en indikasjon for tilbederne på at Imâmen har forandret stilling fra bøyd til stående stilling.

Tasmî' blir resitert slik:

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمَدَهُ

UTTALE:

Sami' Allâho liman hamidah.

OVERSETTELSE:

Allah hører på den som lovpriser Ham.

Som et svar på dette følger forsamlingen Imâmen og skifter stilling og resiterer følgende, som er kalt *Tahmîd*:

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيْبًا مُبَارَكًا فِيهِ

UTTALE:

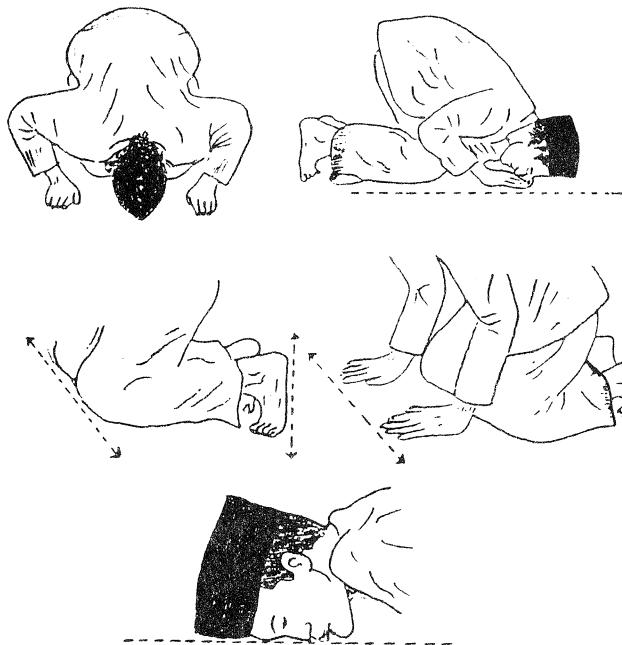
Rabbanâ wa lakal hamd, hamdan kathîran Tajjiban Mubârakan Fîhi.

OVERSETTELSE:

Vår Herre, all lovprisning tilkommer Deg (alene), lovprisninger som er rundhåndet, rene og velsignede.

Denne oppreiste stillingen ender med resitasjon av Tahmîd.

Deretter sier Imâmen *Allâho Akbar* igjen høyt og leder forsamlingen i den knelende stillingen, kalt *Sadjdah*. Han plasserer knærne på bakken, deretter begge hendene og til slutt hodet. I denne stillingen skal knærne, hendene, nesen

og pannen til tilbederen berøre bakken. Hodet skal være plassert på bakken mellom hendene. Armene skal verken berøre bakken eller sidene på tilbederen. *Den hellige Profeten (s.a.) har sagt: Når du faller ned på jorda framfor Gud, skal du plassere lemmene dine på bakken på riktig måte. Du skal på ingen måte spre armene dine på bakken slik som frontleggene til en hund når den sitter (Musnad Ahmad bin Hanbal, bind. III, s.279; Al-Maktab-al-Islâmi Li-Taba'-awwal-Nasjr, Beirut).*

Fingrene blir holdt sammen og peker mot Ka'baen. Føttene skal være plantet i bakken slik at tærne er bøyd i retning mot Ka'baen.

I denne stillingen skal *Tasbîh* som er gitt nedenfor, bli resitert i stillhet minst tre ganger. Dersom tilbederen ønsker å resitere den mer enn tre ganger, må han passe på at antall ganger han resiterer blir et oddetal:

سبحان ربِّ الْعَالَمِينَ

UTTALE:

Subhâna Rabbijal Aa'lâ.

OVERSETTELSE:

Hellig er min Herre, den Opphøyde.

Det å falle ned på jorda er en stilling av ytterst ydmykhet, underkastelse og hjelpelöshet slik at man styrter hjertet sitt framfor Gud, den Allmektige, og ber om Hans tilgivelse.

Det bør også legges merke til at under *Rukû'*- og *Sadjdah*-stilling, har den hellige Profeten (s.a.) forbudt resitasjon av ethvert vers av den Hellige Qur'anen. (*Sahîh Muslim, Kitâb-us-Salât, Bâb Alnahi an Qir'at-ul-Qur'ân fir-Rakû' was-sudjôd*).

Imâmen sier deretter *Allâho Akbar* en gang til, som fører til at han og resten av forsamlingen reiser hodene deres og deretter hendene sine fra bakken og går i den sittende stillingen, kalt *Djilsa*. Når tilbederen sitter i denne stillingen, skal

han spre venstre fot horisontalt på bakken og hvile på den, mens hans høyre fot er plassert på bakken i en perpendikulær stilling med tærne pekende mot *Ka'baen*. Hendene er plassert på lårrene med fingrene pekende mot *Ka'baen*, veldig nær knærne. I denne stillingen blir denne bønnen resitert i stillhet:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَازْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَاعْفُنِي وَازْفَغْنِي
وَاجْبُرْنِي وَازْرُقْنِي.

UTTALE:

Allâhum-maghfir-lî warham-nî wahdi-nî wa'âfi-nî warfa'-nî wadj-bur-nî war-zuq-nî.

OVERSETTELSE:

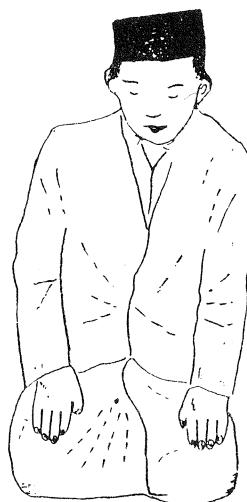
Herre tilgi meg, og vis meg nåde og veiled meg, og gi meg sikkerhet og opphøy min status, og gjør godt mine feil, og forsyn meg.

Etter *Djilsa* leder Imâmen forsamlingen til en ny kneling ved å si *Allâho Akbar*, og det blir resitert *Subhâna Rabbijal Aa'lâ*, tre eller flere ganger, men antallet må være et oddetal.

I hver Rak'at er det alltid to knelinger. Etter slutten av andre kneling er én Rak'at ferdig.

Etter å si *Allâho Akbar* en gang til, leder Imâmen forsamlingen i stående stilling for å påbegynne andre Rak'at som blir utført på akkurat samme måte som første Rak'at.

Likevel blir ikke *Thanâ* (lovprisning) og *Ta'-awwuth* resitert i andre Rak'at. *Thanâ* og *Ta'-awwuth* blir kun resitert i den første Rak'at av hver bønn. Imâmen resiterer *sûra al-Fâtihah* og deretter noen vers fra den Hellige Qur'ânen og fullfører Rak'aten på samme måte som den første. Etter andre

kneling setter han seg ned på samme måte som han satt i den stillingen som blir kalt *Djilsa*. Denne sittende stillingen på slutten av andre Rak'at blir kalt *Qa'dah*.

Under denne stillingen blir *Tasjahhud* resitert i stillhet, som er som følger:

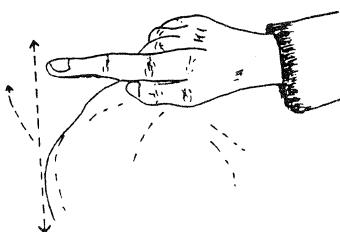
التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَاوَةُ وَالطَّبَيْتُ. أَسْلَامٌ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. أَسْلَامٌ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّلَاحِينَ.
 أَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

UTTALE:

Attahijjâto lillâhi-was-salawâto wat-tajjibâto. As-salâmo 'alaika ajjohan nabijjo wa-rahmat-ullâhi wa-barakâtaho. Assalâmo 'alainâ wa 'alâ 'ibâdillâhis sâlihîn. Asjhado allâ ilâha illallâho wa asjhado anna Muhammadan 'abdhô wa Rasôluh.

OVERSETTELSE:

Alle hilsninger tilhører Allah og alle bønner og alt som er rent. Fred være med deg, Å Profet, og Allahs nåde og Hans velsignelser; og fred være med oss og alle Allahs rettvise tjener. Jeg bevitner at ingen er tilbedelsesverdig unntagen Allah, og jeg bevitner at Muhammad er Allahs tjener og Sendebud.

Det bør legges merke til at under resitasjon av *Tasjahhud*, når tilbederen kommer til uttrykket *Asjhado allâ ilâha illallâho*, skal han reise pekefingeren på hans høyre hånd, og senke den tilbake så snart han har resitert det.

Det er berettet i tradisjonsbøker at den hellige Profeten (s.a.) pleide å lukke fingrene på høyre hånd, lot tommelen og pekefingeren være fri og plasserte hånden på høyre kne og reiste pekefingeren når han resiterte *Asjhado*

allâ ilâha illallâho. Deretter lot han fingeren falle til dens originale posisjon så snart han hadde resitert den. Fingrene på venstre hånd forble rette på det venstre kneet.

Etter å ha resitert *Tasjahhud*, blir påkallingen om barmhjertighet overfor den hellige Profeten (s.a.), kalt *Durôd* og noen andre bønner resitert i stillhet.

DURÔD (ASSALATU-'ALANNABI)

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى
إِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللّٰهُمَّ بَارِكْ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى إِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى
آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

UTTALE:

Allâhumma Salli 'alâ Muhammadin wa 'alâ 'Alî Muhammadin, kamâ sallaita 'alâ Ibrâhîma wa 'alâ 'Alî Ibrâhîma, innaka Hamîdûm-Majîd. Allâhumma bârik 'alâ Muhammadin wa 'alâ 'Alî Muhammadin, kamâ bârakta 'alâ Ibrâhîma wa 'alâ 'Alî Ibrâhîma, innaka Hamîdûm-Majîd.

OVERSETTELSE:

Velsign, Å Allah, Muhammad og Muhammads folk, slik Du velsignet Abraham og Abrahams folk. Du er sannelig den Prisverdige, den Majestetiske. Gi lykke, Å Allah, til Muhammad og til Muhammads folk, slik Du ga lykke til Abraham og til Abrahams folk. Du er sannelig den Prisverdige, den Majestetiske.

Påkallingen, *Durôd*, blir fulgt av en eller flere bønner. Noen av dem er nevnt nedenfor:

رَبَّنَا أَرْتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقَنَا عَلَّابَ النَّارِ ⑭

UTTALE:

Rabbanâ âtinâ fid-dunjâ hasanatanw-wa fil âkhirati hasanatanw wa qinâ 'athâbannâr.

OVERSETTELSE:

Vår Herre, gi oss gode ting i denne verden, og gi oss gode ting i den kommende (også), og frels oss fra Ildens straff. (2:202)

رَبِّنَا اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا وَرَبِّنَا وَتَقْبِيلُ دُعَائِنَا^{۱۰}
رَبِّنَا اغْفِرْنِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ^{۱۱}

UTTALE:

Rabbidj 'al nî muqîmas-Salâti wa min thurrijatî. Rabbanâ wa taqabbal Duâ'. Rabba-naghfir-li waliwâlidajja wa lil-mo'minâ jaoma jaqô-mul-hisâb.

OVERSETTELSE:

Min Herre, gjør meg i stand til å opprettholde bønnen (regelmessig) og (også) mine barn. Vår Herre, (skjenk oss Din nåde) og motta min bønn. Vår Herre, tilgi meg og mine foreldre og de troende på den dag, da dommen vil finne sted. (14:41-42)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْخُزْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ
وَالْكَسْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ غَلَةِ
الَّذِينِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ. (سنن أبي ذاود، كتاب الصلاة، باب الاستئصال)

UTTALE:

Allâhumma innî a'ôtho bika minal hammi wal huthni, wa a'ôtho bika minal 'adjzi wal kasli, wa a'ôtho bika minal djobni wal bokhli, wa a'ôtho bika min ghalabatid-daini wa Qahrir-ridjâl (Abû Dâôd, Kitâb-us-Salât,

Bâb-al-istashâb).

OVERSETTELSE:

Å Allah, jeg søker Din beskyttelse mot problemer og bekymringer, og jeg søker Din beskyttelse mot hjelpeleshet og trøtthet, og jeg søker Din beskyttelse mot redsel og gjerrighet, og jeg søker Din beskyttelse mot å stå i gjeld og mot tyranni av mennesker.

اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبُ إِلَّا
أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

UTTALE:

Allâhumma innî zhalamtu nafsi zhulman kathîran wa lâ jaghfirodh-dhonôba illâ anta, faghfir li maghfiratan min 'indika war-hamnî, innaka antal Ghafîror-Rahîm.

OVERSETTELSE:

Å Allah, jeg har handlet urettferdig mot meg selv, og ingen skjenker tilgivelse for synder unntagen Deg, tilgi meg derfor ved Din tilgivelse og vis meg nåde. Du er sannelig den Tilgivende, den Barmhjertige.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ
الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَفِتْنَةِ الْمَمَاتِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْمَأْسِ وَالْمَغْرَمِ

UTTALE:

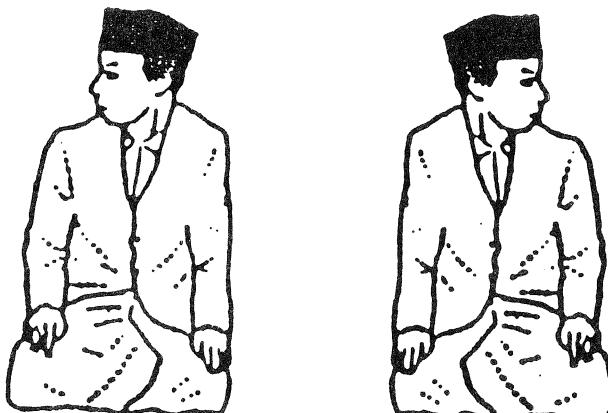
Allâhumma innî a'ôtho bika min 'athâbil-qabri, wa a'ôtho bika min fitnatil-masîh-iddadjâli, wa a'ôtho bika min fitnatil-mah-jâ wa fintatil-mamât. Allâhumma innî a'ôtho bika minal-mâ'thami wal-maghrami.

OVERSETTELSE:

Å Allah, jeg søker Din beskyttelse mot gravens straff, og jeg søker tilflukt hos Deg fra Daddjâl, arkitekten av uro og prøvelser, og jeg søker tilflukt hos Deg fra livets og dødens anfektelser, Å Allah, jeg søker Din beskyttelse mot synder og tvilsomhet.

Etter å ha resitert en eller flere av disse bønnene, snur Imâmen ansiktet mot høyre og sier *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh*, som betyr "fred være med deg og Allahs barmhjertighet". Deretter snur han ansiktet sitt mot venstre og repeterer *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh*, for å markere slutten på bønnen. Forsamlingen gjør det samme.

Dersom bønnen som blir utført ikke er av to eller fire *Rak'ât*, men av tre eller fire *Rak'ât*, så blir den sittende stillingen, *Qa'dah*-stillingen, på slutten av andre *Rak'at* forkortet og tilbederen resiterer kun til og med *Tasjâhud*. Etter å ha resitert *Tasjâhud*, sier Imâmen *Allâho Akbar*, som indikerer slutten av andre *Rak'at* og påbegynnelsen av tredje *Rak'at*, opptar *Qîjâm*-stillingen, og fullfører tredje *Rak'at* akkurat slik han gjorde andre *Rak'at*. Hele forsamlingen følger ham. Hvis bønnen inneholder tre *Rak'ât*, for eksempel *Maghrib*-bønnen, skal Imâmen etter den andre knelingen av tredje *Rak'at* sitte i *Qa'dah*-stillingen, resitere *Tasjâhud* og *Durâd* og noen andre bønner i stillhet og si *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh* for å markere slutten på bønnen. Hele forsamlingen følger hans bevegelser og resiterer det samme i stillhet.

Hvis bønnen inneholder fire *Rak'ât*, slik som *Zohar*, '*Asr* og '*Iṣjâ*, opptar ikke Imâmen *Qa'dah*-stillingen på slutten av tredje *Rak'at*, men leder umiddelbart forsamlingen inn i *Qijâm* av fjerde *Rak'at*. Det er kun etter den andre knelingen av fjerde *Rak'at* at Imâmen sitter i *Qa'dah*-stilling. I denne *Qa'dah* som blir kalt den endelige *Qa'dah*, resiterer de *Durôd* og bønner etter *Tasjahhud*. Deretter ender de bønnen ved å si *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh*, mens de vender ansiktet mot høyre og mot venstre, som tidligere forklart.

Følgende punkter bør legges merke til:

- I. Hvis det er den endelige *Qa'dah*, skal *Tasjahhud* og *Durôd* og noen andre bønner resiteres. Hvis det ikke er den endelige *Qa'dah*, skal bare *Tasjahhud* bli resitert og etter å si *Allâho Akbar* begynner den neste *Rak'at*.
- II. Hvis bønnen som blir utført, inneholder to *Rak'ât*, er *Qa'dah* etter den andre *Rak'at* den endelige *Qa'dah*.
- III. Hvis det er en bønn som inneholder tre *Rak'ât*, er *Qa'dah* på slutten av tredje *Rak'at* den endelige *Qa'dah*.
- IV. Hvis det er en bønn som inneholder fire *Rak'ât*, er *Qa'dah* på slutten av fjerde *Rak'at* den endelige *Qa'dah*.

INDIVIDUELL BØNN

Selv om bønnen ikke blir utført i en forsamling, men individuelt, blir den utført på akkurat samme måte som da en Imâm leder bønnen, bortsett fra at det Imâmen resiterer hølydt, ikke blir resitert hølydt av den individuelle tilbeder. Han resiterer alt i stillhet uten å heve stemmen sin. For eksempel når han resiterer *sûra al-Fâtihah*, eller sier *Allâho Akbar*, *Sami' Allâho liman Hamidah* og *Assalâmo 'Alaikum*, resiterer han alt dette stiltiende.

FORSAMLINGSBØNN

Hver muslim er fordret til å be *Fardh*-delen av hans bønn i en forsamling.

Moskéer er blitt bygget med formål som forsamlingsbønn. En *hadith* (tradisjon) forteller oss at belønningen for å be en forsamlingsbønn, er tjuesyv ganger mer enn om man ber individuelt.

Imâmen bør velges av forsamlingen, med tanke på det beste ut fra deres kunnskap, om at han er en gudfryktig person og at han kan mest av den Hellige Qur'ânen av dem alle. Imâmen kan også bli utpekt hvis det finnes en religiøs autoritet, f.eks en *Khalîfa*. Hvem som enn blir valgt eller utpekt som Imâm, skal bli fulgt i bønnen, selv om noen mener at den utpektede personen ikke er verdig det. For de som tviler på en Imâms verdighet, bør den hellige Profetens (s.a.) følgende lære være nok:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الصَّلَاةُ الْمَكْتُوبَةُ وَاجِبَةٌ خَلْفُ كُلِّ مُسْلِمٍ، بِإِذَا كَانَ أَوْ فَاجِراً
وَإِنْ عَمِلَ الْكَبَائِرَ۔ (سنن أبي داود، الجزء الأول، كتاب الصلاة)

UTTALE:

'An Abî Hurairata, Qâla: Qâla Rasôlullâhi sallallâho alaihi wa Sallam: As-Salâtul maktûbatu wâdjibatun khalfa kulli muslimin, barran kâna ao fâdjiran wa in 'amilal kabâ-ir (Sunan Abû Dâôd, Al-juz' ul-Awwal, Kitâb us-Salât).

OVERSETTELSE:

Hadhrat Abû Hurairah (må Allah være tilfreds med ham) har berettet at den hellige Profeten (s.a.) har sagt: Å be *Fardh*-bønn bak en hvilken som helst muslimsk Imâm er nødvendig, samme om han er en gudfryktig person eller en synder, selv om han har begått en alvorlig synd.

Dersom det, på de foreskrevne tidspunkt for bønnen, er to eller flere menn som er samlet på et eller annet sted, borte fra en etablert moské, er det ikke tillatt for dem å be *Fardh*-bønnen individuelt, men de er forordret til å be i forsamling. Når det bare er to menn som kommer sammen for å be, skal en av dem lede bønnen. De står sammen slik at den andre personen står på Imâmens høyre side.

Enkelte ganger utfører en mann bønnen i hjemmet sitt, og da hender det at et kvinnelig medlem av familien vil be med mannen. I et slikt tilfelle skal hun stå på hans venstre side. Dersom to menn holder på å be en forsamlingsbønn, skal de som kommer etterpå, plassere seg slik at Imâmen står i midten av rekken. Under normale forhold hvor tre eller flere personer skal be forsamlingsbønn, skal Imâmen stå i front og alle skal være vendt mot *Ka'baen*. I unntakstilfeller kan Imâmen likevel stå i midten av første rad, sammen med de andre tilbederne.

Ifølge noen lovskoler skal det være minst to personer i den siste rekken bak Imâmen. Disse tillater til og med at man vennlig trekker en av de i den siste rekken, for å starte en ny rekke sammen (som ifølge dem må bestå av minst to personer). Andre lovskoler er uenige i denne handlingen, som ikke bare fører til forstyrrelse for den som vennlig blir trukket tilbake, men også andre som allerede holder bønn.

NOEN ANDRE PUNKTER SOM IKKE BØR OVERSES

1. Tilbedere i den første rekken blir, ifølge det den hellige Profeten (s.a.) har sagt, mer belønnet enn tilbederne i den bakerste rekken. Årsaken er at de som kommer tidlig fortsetter med å ihukomme Gud, den Allmektige, mens de venter på at bønnen skal starte; naturlig nok er de i forbindelse med Allah over lengere tid enn dem som kommer sent. Den hellige Profeten (s.a.) har dessuten sagt at en ny rekke ikke skal påbegynnes så lenge den foregående rekken ikke er fylt helt. Det er derfor klart at de som kommer tidlig og opptar de første rekrene og bruker mer tid på å ihukomme Gud, den Allmektige, blir belønnet mer enn de som akkurat kommer tidsnok mens *Takbîr* blir resitert eller enda senere. Det er disse menneskene som opptar de siste rekrene.

2. Dersom bønnen allerede har startet, skal den som kommer sent, innta den posisjonen han finner forsamlingen i. For eksempel hvis de er i stående stilling, skal han starte bønnen sin i stående stilling. Hvis de kneler, ska også han slutte seg til forsamlingen i knelende stilling.

Når Imâmen avslutter bønnen, ved å si *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh*, og vender ansiktet sitt mot høyre og deretter mot venstre, skal vedkommende som kom sent til bønnen, gå i *Qijâm*-stilling og fullføre de resterende *Rak'ât*.

av bønnen, individuelt.

3. *Salât* består av enheter. Hver enhet er kalt en *Rak'at*. Det fins to *Rak'ât*-, tre *Rak'ât*- og fire *Rak'ât*-bønner av *Fardh*, altså den obligatoriske delen av bønnen.

Hver enhet eller *Rak'at* består av disse følgende vesentlige samvirkende delene:

- I. Den stående stillingen, kalt *Qijâm*.
- II. Den bøyde stillingen med hendene på knærne, kalt *Rukû'*.
- III. Den stående stillingen igjen med hendene langs sidene, kalt *Qama*.
- IV. Den knelende stillingen kalt *Sajjdah*. Det er to knelinger i én *Rak'at*.
- V. *Djilsa*: Den sittende stillingen mellom de to knelingene.
- VI. *Q'a'dah*: Den sittende stillingen etter de to knelingene.

Hvis en som kommer sent og slutter seg til forsamlingen før eller under *Rukû'*, anses det for at han har fullført denne *Rak'at* og han trenger ikke å be den igjen på slutten av bønnen. Hvis han kommer sent til både den innledende stående stillingen (*Qijâm*), og den bøyde stillingen (*Rukû'*) og slutter seg til forsamlingen senere i *Rak'at*, må han be hele *Rak'aten* på nyt på slutten av bønnen når Imâmen har gjort begge hilsningene.

4. Straks forsamlingsbønnen har startet, skal en ikke påbegynne *Sunnat*- eller *Nafl*-bønn. Hvis en allerede ber *Sunnat*-bønn når Imâmen påbegynner bønnen, og man befinner seg midt i en rekke som følger Imâmen i forsamlingsbønnen, skal man umiddelbart avslutte bønnen og slutter seg til forsamlingen. Hvis man ber sin *Sunnat*- eller *Nafl*-bønn borte fra forsamlingen og tror at man kan slutte seg til forsamlingen uten å miste så mye av første *Rak'at*, kan man fullføre bønnen; hvis ikke, bør man straks avslutte bønnen og heller slutte seg til forsamlingen.

5. Dersom bønnen allerede har startet, er det forbudt for en tilbeder å løpe for og rekke å slutte seg til forsamlingen.

6. Ut fra respekt for kvinnenes ærbarhet og heder, er de ikke tilrådet å stå foran menn i bønnen. På grunn av dette er rekken til kvinnene alltid bak mennenes rekker. Dette gir kvinnene full frihet til å be deres bønn i de bakerste

rekkenes uten å bli brydd av mennenes tilstedevarelse. Det er å foretrekke og ha en atskilt innhengning for kvinnene. Det følger av det som står ovenfor at en kvinne ikke kan lede en forsamling av menn, men kan lede en kvinneforsamling. Dette betyr at hun kan lede en forsamling som også har barn av hvilket som helst kjønn blant tilbederne, men ikke voksne menn.

7. Kvinnene trenger ikke å si *Athâن* for deres forsamlingsbønn. Den kvinnelige Imâmen står i midten av første rekke, ifølge vanlig tro, og ikke foran, slik tilfellet er med en manlig Imâm.

8. Hvis Imâmen begår en feil mens han leder forsamlingen, er følgende metode vedtatt for å påpeke hans feil:

I. Hvis feilen er en uriktig resitasjon av den Hellige Qur'ânen, eller at Imâmen har glemt vers av den Hellige Qur'ânen, kan hvem som helst i forsamlingen, som klart husker det riktig, minne Imâmen ved å resitere det korrekte verset med en klar og hørbar stemme.

II. Dersom Imâmen begår en annen feiltakelse, skal en fra forsamlingen gjøre Imâmen oppmerksom på feilen ved å si *Subhânallâh*. *Subhânallâh* betyr "Hellig er Allah og fri for alle feil". Det gir Imâmen et vink på at han har gjort en feil, og er det tilfellet, bør Imâmen rette på feilen. Dersom han ikke retter feilen, skal forsamlingen allikevel følge ham og ingen har rett til å være uenig med ham under bønnen. De må følge ham selv i hans feil. Likevel bør han fortelles etter bønnen om hva han gjorde feil. Deretter bør han lede forsamlingen i to tilleggsknelinger for å rette feilen, før han vender ansiktet mot høyre og venstre samtidig som han sier *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh*. Disse tilleggsknelinger blir kalt *Sadjîd-us-Sâhv* eller knelinger om tilgivelse.

9. Hvis det er en kvinne som vil rette Imâmens oppmerksamhet på en feiltakelse han har gjort, er hun ikke tillatt å si *Subhânallâh* høylydt; hun skal i stedet klappe med hendene. Lyden av klappingen fra kvinnens bringer Imâmen det budskap at han har gjort en feiltakelse. I tilfellet hvor det er en kvinne som er Imâm, kan kvinnene rette hennes oppmerksamhet mot en feil ved enten å resitere verset riktig eller ved å si *Subhânallâh*, avhengig av hvilken feil det er.

10. Imâmen bør ikke forlenge forsamlingsbønnen i den grad at tilbederne som

ber med ham blir trette. Han bør ha i tankene at det kan finnes eldre mennesker eller svake og syke mennesker i forsamlingen, og også mennesker som skal gjøre noe annet etter bønnen.

PÅMINNELSE AV ALLAH ETTER ENDT BØNN

Fortsettelse av påminnelse av Allah for en stund etter at bønnen er slutt og å engasjere seg i *Tasbih* og *Tahmid* følger av det uforbeholdne påbud av den Hellige Qur'ânen. Allah sier i kapittel 4, vers 104:

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَذَكِرُوا لِلَّهِ

UTTALE:

Fa ithâ qadhaito-mos salâta fathkorullâh.

OVERSETTELSE:

"Når dere så har avsluttet bønnen, ihukom da Allah" (4:104).

Det er også stadfestet av den hellige Profetens (s.a.) handlemåte. Hadhrat 'Â'isha (måtte Allah være tilfreds med henne) beretter at etter å ha sluttet bønnen, satt den hellige Profeten (s.a.) lenge nok til å kunne resitere følgende bønn:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ .

UTTALE:

Allâhumma antas-salâmo, wa minkas-salâmo, tabârak-ta jâ thal-djalâli
wal-ikrâm.

OVERSETTELSE:

"Å vår Herre! Du er (tilholdssted for) fred. Og den sanne freden kommer fra Deg. Velsignet er Du, å majestetens og gavmildhetens Herre" (Sahîh Muslim,

Kitâb-ul-Masâdjid wa mawâdhi-us-Salâta, Bâb Istihbab-uth-Thikri ba'd-is-Salât).

Det er også berettet i tradisjonsbøker at ved enkelte anledninger har den hellige Profeten (s.a.) sittet blant sine følgere og reist hendene sine for å be for dem som ba om at han skulle be for dem. Likevel er det av Hadhrat 'Â'ishas (måtte Allahs være tilfreds med henne) berettelse, innlysende at det ikke var vanlig at den hellige Profeten (s.a.) reiste hendene sine i stille bønn etter å ha blitt ferdig med *Salât*. Denne sjeldne handlemåten til den hellige Profeten (s.a.) som er blitt rapportert i enkelte tradisjoner, har ved en misforståelse blitt alminneliggjort. Resultatet er at flere sekter innenfor Islâm betrakter det som hans vanlige skikk, *Sunnah*, mens det i virkeligheten, ifølge den hellige Profetens (s.a.) tradisjon som er nevnt ovenfor, ikke var hans normale skikk. Ahmadiyya-bevegelsen i Islâm har det synet at det å reise hendene for å be etter å ha bedt *Salât*, ikke var den vanlige praksis, altså *Sunnah* til den hellige Profeten (s.a.). Hans praksis var å sitte en stund for å ihukomme Allah og for å resitere bønner uten å reise hendene.

Bortsett fra den ovennevnte bønnen, ble også følgende bønner resitert av den hellige Profeten (s.a.) etter *Salât*:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

UTTALE:

Lâ ilâha illallâho wahdaho lâ sjarîka laho. Lahol molko walahol hamdo wa howa 'alâ kul-li sjai-'in Qadir.

OVERSETTELSE:

Ingen er verdig tilbedelse unntagen Allah. Han er alene og har ingen partner. For Ham er herredømmet, og Ham (alene) tilkommer lovprisning, og Han har makt over alt.

اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُفْطِي لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا
الْجَدُّ مِنْكَ الْجَدُّ.

UTTALE:

Allâhumma lâ mâni'a limâ 'ataita wa lâ mo'-tija limâ ma-na'ta wa lâ janfa'o thal-djaddi minkal-djaddo.

OVERSETTELSE:

Å Allah, ingen kan holde tilbake det Du har skjenket, og ingen kan skjenke det Du holder tilbake, og ingen stor person kan dra nytte av sin storhet, i motsetning til Din storhet (Sahîh Bukhârî, Kitâb-us-Salât, Bâb Thikri ba'da, Salât).

اللَّهُمَّ أَعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ.

UTTALE:

Allâhumma a-'innî 'alâ thikrika wa sjukrika wa husni 'ibâdatika.

OVERSETTELSE:

Å min Herre, hjelp meg så jeg kan utføre Din påminnelse og takke Deg på riktig måte, og at jeg kan tilbe Deg på den best mulig måte (Sunan Abû Dâod).

سُبْحَانَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى
الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

(الترمذى، كتاب الصلوة، باب ما يقول إذا سلم)

UTTALE:

Subhâna Rabbika, Rabbil 'izzati 'ammâ jasifôna wa salâmun 'alâ mursalîna wal hamdu lillâhi rabbil 'âlamîn.

OVERSETTELSE:

Hellig er din Herre, ærens og maktens Herre, og fri for alt som blir påstått om Ham (av de ikke-troende). Og må Hans velsignelser være med alle sendebudene. Og all lovprisning tilkommer Allah (alene), verdenes Herre.

Etter en anmodning fra noen kompanjonger, forordnet den hellige Profeten (s.a.) også bønnene nedenfor for å lovprise Allah. I enkelte deler av det muslimske samfunnet har dette blitt en vanlig handlemåte. Man bør huske at disse ikke er en del av hans vanlige skikk. Derfor er det ikke av vesentlig betydning for en person å resitere dem etter hans obligatoriske bønner i en moské.

- a. *Subhân Allâh*: Hellig er Allah og (fri for enhver mangel) - dette skal resiteres trettitre ganger.
- b. *(Alhamdulillâh)*: All lovprisning tilkommer Allah (alene) - dette skal også resiteres trettitre ganger.
- c. *(Allâho Akbar)*: Allah er den Største - dette skal resiteres trettifire ganger.

TYPER AV BØNN OG ANTALLET Rak'ât

Det finnes fire slags bønner:

1. *Fardh* 2. *Wâdjib* 3. *Sunnat* 4. *Nafl*

FARDH-BØNNER

Fardh er et arabisk ord som betyr obligatorisk eller påbudt. Det er fem obligatoriske bønner hver dag:

Bønn   Antall Rak'ât

<i>Fadjr</i>	2
<i>Zohar</i>	4
<i>'Asr</i>	4
<i>Maghrib</i>	3
<i>'Isjâ</i>	4

Det er synd å ikke be en *Fardh*-bønn med vilje. Dersom en slik bønn ikke blir bedt på grunn av forglemmelse eller uunngåelige forhold, kan denne bli rektifisert ved å be den så fort en kommer i hug og/eller får muligheten.

WÂDJIB-BØNNER

Følgende bønner bør bli betraktet som *Wâdjib* (essensielle) bønner:

1. Tre *Rak'ât* av *Witr*.
2. To *Rak'ât* av '*Îd-ul-Fitr* og to *Rak'ât* av '*Îd-ul-Adhhâ*.
3. To *Rak'ât* bedt ved *Tawâf* av *Ka'baen*.

Hvis en person ikke ber disse bønnene med vilje, anses han for å ha begått en synd. Dersom han ikke ber en *Wâdjib*-bønn på grunn av forglemmelse eller andre uunngåelige forhold, trenger han ikke å be bønnen som en *Qadhâ*-bønn. *Qadhâ* vil si utførelse av en forglemt bønn.

SUNNAH-BØNNER

Den hellige Profeten (s.a.) pleide å be ekstra *Rak'ât* i tillegg til *Fardh-Rak'ât*. Disse bønner blir kalt *Sunnah*-bønner. Å be *Sunnah*-bønn blir regnet som nødvendig av alle lærde. Den egensindige forsømmelse av *Sunnah*-bønnene er klanderverdig i Allahs syn.

Sunnah-bønner er:

1. To *Rak'ât* før *Fardh*-bønnen til *Fadjr*; men dersom en person blir med på forsamlingsbønnen uten å ha bedt to *Rak'ât* av *Sunnah*-bønnen p.g.a. uunngåelige forhold, kan han be dem etter forsamlingsbønnen.
2. Fire *Rak'ât* før og to *Rak'ât* av *Sunnah* etter *Fardh*-bønnen til *Zohar*. I tilfelle man ikke ber de fire *Sunnah-Rak'ât* før forsamlingsbønnens fire *Fardh-Rak'ât*, på grunn av uunngåelige forhold, skal man utføre dem etter forsamlingsbønnen.

Merk: Ahmadi-muslimer, som for det meste følger lovskolen *Hanî*, ber fire *Rak'ât* før og to *Rak'ât* av *Sunnah* etter *Fardh*-bønnen til *Zohar*. Noen andre

muslimer ber fire *Rak'ât* både før og etter *Fardh*-bønnen til *Zohar*.

3. To *Sunnah Rak'ât* etter *Fardh*-bønnen til *Maghrib*.
4. To *Sunnah Rak'ât* etter *Fardh*-bønnen til *'Isjâ*.

NAWÂFIL-BØNNER

Muslimer ber også ytterligere *Rak'ât* av bønn i tillegg til *Fardh* og *Sunnah Rak'ât*. Disse blir kalt *Nawâfil*-bønn eller *Nafl*. Disse er valgfrie bønner. De som frivillig ber *Nawâfil* oppnår Allahs velvilje.

Nawâfil-bønner er som følger:

1. Åtte *Rak'ât* av *Tahadjdjud*.
2. To *Rak'ât* etter de to *Sunnah-Rak'ât* på slutten av *Zohar*-bønnen.
3. Fire *Rak'ât* før *Fardh* til *'Asr*-bønnen.
4. To *Rak'ât* etter de to *Sunnah-Rak'ât* på slutten av *Maghrib*-bønnen.
5. Fire *Rak'ât* av *Isjrâq*-bønnen.
6. To *Rak'ât* som blir bedt når man ankommer en moské.
7. To *Rak'ât* som blir bedt når man søker om velsignelse fra Allah, den Opphøyde.
8. To *Rak'ât* som blir bedt som *Salât-ul-Hadjât*.
9. To *Rak'ât* som blir bedt som en takkebønn.

Det finnes også andre *Nawâfil*-bønner som vil bli omtalt senere i denne boken. Man kan be så mange *Nawâfil*-bønner som man ønsker. Likevel bør det ikke bes *Nawâfil*-bønn på de tidspunktene hvor det ikke er tillatt å be. For eksempel bør de ikke bli bedt mellom *'Asr*- og *Maghrib*-bønnen. Det er bedre å be *Nawâfil* hjemme enn i en moské, unntagen i de tilfeller hvor man må be i en moské. Likevel er det opp til enhver å velge og det er ingen tvang i dette.

FREDAGSBØNN (DJUMU'AH)

Salât-ul-Djumu'ah eller Fredagsbønn blir bedt i forsamling. Den blir bedt i stedet for *Zohar*-bønnen. Hver uke på fredag er muslimer fordret til å ta et bad, kle seg i de reneste klærne, ha på seg parfyme og samle seg i moskéen for

fredagsbønn. Den Hellige Qur'ânen og *Sunnah* snakker meget om velsignelsene til Djumu'ah-bønnen. En muslim som bruker fredag for ihukommelse av Gud, den Allmektige, trygrende foran hans Herre, blir rikelig belønnet av Allah.

Fredagsbønnen er en anledning for alle muslimer i en hel by eller et sted å møte hverandre. I en stor by kan fredagsbønnen bli bedt på flere enn ett sted i overenskomst med det muslimske fellesskapet. Det gir dem en mulighet til å møte hverandre og diskutere og løse deres individuelle, så godt som deres felles problemer. Det å samle seg sammen én gang i uken utvikler en enhet, samarbeid og samhørighet blant muslimer. Fredagsbønnen er også en presentasjon av islamsk likhet.

Det gir Imâmen en mulighet til å ráde alle muslimer på samme tidspunkt om påtrengende forhold som møter dem. Imâmens preken gir dem en veileding i den islamske lære. Fredagsbønnen er en obligatorisk bønn for alle voksne mannlige muslimer. De som er syke, blinde eller invalide, de som er under reise, og kvinner er fritatt fra obligasjonen om å be bønnen i moskéen. De kan være med å be bønnen dersom de ønsker det, men hvis de ikke kan be fredagsbønnen, må de i stedet be *Zohar*-bønnen siden fredagsbønnen blir bedt i stedet for *Zohar*-bønnen.

Det er to *Athân* før fredagsbønnen. Den første *Athân* blir resitert når sola begynner tilbakegangen, og den andre blir resitert like før Imâmen reiser seg for å holde preken. Prekenen består av to deler. I den første delen, etter at Imâmen har resitert *Tâ'awwuth* og *Sûra al-Fâtihah*, ráder han forsamlingen til å handle slik Allah tilskier og også om de oppgavene de må gjøre for å bli gode muslimer. Prekenen kan også omhandle andre viktige saker. Denne delen av prekenen kan bli holdt på et hvilket som helst språk.

Etter å ha avgitt første del av prekenen sitter Imâmen ned for et lite øyeblikk og står deretter opp igjen og starter den andre delen av prekenen som er på arabisk og som blir lest slik:

الْحَمْدُ لِلّٰهِ تَعَمَّدُهُ وَسَنَّتْغِيْرُهُ وَتُؤْمِنُ بِهِ وَتَتَوَكّلُ
عَلَيْهِ. وَتَعْوَذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ وَرِ أَنفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا.

مَنْ يَهْدِهُ اللَّهُ فَلَا مُضِلٌّ لَّهُ وَمَنْ يُضْلِلُهُ فَلَا هَادِي لَهُ . وَتَشْهُدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَمُحَمَّدًا لَا شَرِيكَ لَهُ وَتَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ . عِبَادَ اللَّهِ رَجُمُكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعُدْلِ
وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَتَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ يَعْظُمُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ . اذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرُكُمْ وَإِذْنُوهُ
. يَسْتَجِبُ لَكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ .

UTTALE:

Alhamdo lillâhi nahmaduho wa nasta'înuho wa nastaghfiruho wa nu'mino
bihi wa natawakkalo alaih. Wa-na'otho billâhi min sjurôri anfosinâ, wa
min sajji-'âti a-a'mâlinâ, manj-jahdihillâhu falâ mudhilla-lahu, wa manj-
judhliilhu falâ hadijalah. Wa nasjhado allâ ilâha illallâho wahdahu lâ
sjarîka laho, wa nasjhado anna Muhammadan 'abduhu wa Rasôluh.
'Ibadallâh! Rahimakumullah! Innallâha ja'-muru bil-'adli wal Ihsâni wa
îtâ'i thil-qurbâ wa janhâ 'anil-fahsjâi wal munkari wal baghji, ja'izhukum
la-'allakum tathakkarôn. 'Uthkurullâha jath-kur-kum wad'ôhu jastadjib
lakum wala thikrullâhi akbar.

OVERSETTELSE:

All lovprisning tilkommer Allah (alene). Vi lovpriser Ham, og søker Hans hjelp
og beskyttelse. Vi tror på Ham og setter vår lit til Ham (alene). Og vi søker
tilflukt hos Allah mot det onde i våre sjeler og mot de onde resultater av våre
handlinger. Den Allah rettleder, ham kan ingen villede, og den Han dømmer
som vilfarens, så kan ingen rettlede ham. Og vi bevitner at ingen er
tilbedelsesverdig unntagen Allah, Han er En og har ingen partner. Og vi
bevitner at Muhammad er Hans tjener og Sendebud. Å Allahs tjenere! Måtte
Allah vise dere nåde! Sannelig, Allah påbyr dere rettferdighet, og handle godt
og at dere handler som til slektninger. Og (Han) forbryr det onde mot dere selv
og det onde mot andre, og opprør mot en lovlig autoritet. Han formaner dere
for at dere ikke skal glemme. Ihukom Allah, Han vil også huske dere, og påkall
Ham, Han vil svare på deres kall, og Allahs ihukommelse er sannelig den
største (dyd).

Muslimene er pliktet til å høre på prekenen med all oppmerksomhet. All form for samtale under prekenen er forbudt. Etter at Imâmen har holdt den andre delen av prekenen, blir *Iqâmat* resitert og Imâmen leder forsamlingen i to *Rak'ât* av Djumu'ah-bønn.

Den hellige Profeten (s.a.) likte ikke at en person ba andre om å la være og snakke, mens Imâmen holdt preken. I uunnværlige tilfeller kan man be andre om å la være å snakke ved å gi tegn med hånden. I tilfelle Imâmen spør om noe under prekenen, skal han selvfølgelig bli besvart.

Det er å foretrekke at den personen som holder prekenen også skal lede bønnen. Imâmen skal resitere *Sûra al-Fâtihah* og noen andre vers fra den Hellige Qur'ânen høylydt under *Djumu'ah-bønnen*. Man skal be fire *Rak'ât Sunnah*-bønn før fredagens forsamlingsbønn og fire *Rak'ât* av *Sunnah* etter forsamlingsbønnen, men to *Rak'ât* er også tillatt (ifølge den kjente tradisjonsboka kalt *Sunan Abû Dâîd*, *Kitâb-us-Salât*, *Bâb Assalât ba'd al Djumu'ah og Sjarah Alsunnat*, bind 3, side 449). De to *Sunnah Rak'ât* som må bli bedt før *Fardh*, er obligatoriske og blir ikke droppet selv under reise.

En person, som kommer til moskéen under prekenen, skal ikke bane seg vei forover ved å hoppe over skuldrene til de som allerede har satt seg ned. Hvis prekenen allerede har begynt, kan han, dersom han ønsker det, be to *Rak'ât Sunnah* raskt under prekenen. Dersom en person kommer sent til fredagsbønnen og slutter seg til forsamlingen i den siste *Qa'dah*, skal han fullføre hans bønn individuelt etter at Imâmen har ledet ferdig forsamlingsbønnen. Dersom han går glipp av hele fredagsbønnen, skal han i stedet be *Zohar*-bønnen.

'ÎD-UL-FITR OG 'ÎD-UL-ADHHÂ HØYTIDENE

Det er to '*Id* høytider i et år. Den ene blir kalt '*Id-ul-Fitr* og den andre, som kommer omrent 10 uker senere, blir kalt '*Id-ul-Adhhâ*.

'*Id-ul-Fitr* blir feiret på slutten av fastemåneden *Ramadhân*. På denne dagen fryder muslimene seg over at de er blitt gitt styrke til å fullbringe deres obligasjon om faste.

'*Îd-ul-Adhhâ*' blir feiret på den 10. av måneden *Thul-Hadjdj* for å minnes Hadhrat *Ibrâhîm* [Abraham] og Hadhrat *Ismâ'îl*'s lydighet (må Allahs fred være med dem begge). Allah godtok fromheten og lydigheten til dem begge og beordret at et lam skulle bli ofret i stedet for Hadhrat *Ismâ'îl* (må Allahs fred være med ham). Muslimer som samler seg i Makka for *Hadjdj*, tilbyr deres ofringer i anledning av '*Îd-ul-Adhhâ*', ved å følge eksempelet til Profeten *Ibrâhîm* (må Allahs fred være med ham). Denne handlingen av å ofre dyr blir utført av muslimer over hele verden.

Alle muslimer, menn, kvinner og barn slutter seg til forsamlingen som ber to *Rak'ât* bønn på en åpen plass utenfor en landsby eller en by, både i anledning av '*Îd-ul-Fitr*' og '*Îd-ul-Adhhâ*', hvis mulig.

Tidlig på morgenen, på en '*Îd*-dag', tar muslimene, både unge og gamle, på seg sine fineste og rene klær etter å ha tatt et bad. Det er spesielt barna som tar på seg nye klesplagg. Parfyme blir brukt av både menn og kvinner, slik den hellige Profeten (s.a.) pleide å gjøre ved slike anledninger. Det blir laget spesielle mat-retter i muslimske hjem ved '*Îd*'.

I anledning '*Îd-ul-Fitr*' bør man betale *Fitrâna* før '*Îd*-bønnen'. *Fitrâna* blir brukt på fattige og de trengende, slik at også de kan være med på festlighetene til '*Îd*'. Hver familiemedlem i en husstand er forordret til å være med og bidra til *Fitrâna*, det beløpet som er fastsatt det året. *Fitrâna* skal også bli betalt for barn, selv nyfødte barn, der foreldrene er pålagt å betale de nødvendige utgifter.

Man bør ha spist frokost før man drar til '*Îdgâh*', det stedet hvor '*Îd*-bønnen' skal bes. I anledning av '*Îd-ul-Adhhâ*' blir det berettet at Profeten Muhammad (s.a.) foretrakk å ikke spise noe inntil han hadde slaktet hans eget offerdyr. Med kjøtt fra sitt offerdyr pleide han å ha første måltid for dagen, men det er ikke forbudt å spise før det.

Slik som den hellige Profeten (s.a.) pleide å gjøre, pleier muslimer generelt å gå til '*Îdgâh*' fra en vei og komme tilbake en annen vei.

I den første *Rak'at* av '*Îd*-bønnen', etter å ha resitert *Takbîr-e-Tahrîma* og *Thanâ*, reiser Imâmen hendene sine til øreflippene sju ganger samtidig som han

sier *Allâho Akbar* hver gang med høy røst og slipper hendene langs sidene helt til den sjuende gangen, da folder han armene i den normale stillingen og fortsetter med bønnen. Følgerne reiser også hendene sine til øreflippene samtidig som de sier *Allâho Akbar*, men i en uhørlig stemme og deretter slipper armene langs sidene slik som Imâmen. I den andre *Rak'at* er det fem *Takbîrat*, dvs. at Imâmen og følgerne reiser hendene sine fem ganger samtidig som de sier *Allâho Akbar* og deretter lar dem henge langs sidene hver gang.

På slutten av den andre *Rak'at*, etter resitasjonen av *Tasjâhud*, og *Durâd* og noen bønner som er nevnt tidligere, snur Imâmen ansiktet sitt mot høyre samtidig som han sier *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh*, og deretter snur ansiktet sitt mot venstre samtidig som han sier det samme som mot høyre, for å markere slutten på bønnen.

Etter *'Id*-bønnen holder Imâmen en preken. Slik som fredagsprekenen består også *'Id*-prekenen av to deler. Det bør noteres at prekenen for fredagsbønnen kommer før bønnen, mens i tilfellet med *'Id* blir prekenen holdt etter bønnen.

Etter to *Rak'ât* av *'Id-ul-Adhhâ*-bønnen resiterer Imâmen og forsamlingen følgende ord om Allahs lovprisning i en hørbar lyd:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَهُ
الْحَمْدُ.

UTTALE:

Allâhu Akbar, Allâhu Akbar. Lâ ilâha Illallâhu Wallâhu Akbar Allâhu Akbar wa lillâhil-Hamd.

OVERSETTELSE:

Allah er den Største, Allah er den Største. Ingen er verdig tilbedelse unntagen Allah (alene), og Allah er den Største. Allah er den Største og all lovprisning tilkommer Allah alene.

På liknende måte, fra tiden for *Fadjr*-bønnen på den 9. *Thul-Hajdj*, til tiden

for 'Asr-bønnen på den 13. *Thul-Hadjdj*, blir ovenfornevnte vers resitert høyt etter hver forsamlingsbønn av *Fardh*.

Merk: Det å resitere ovenfornevnte vers mens man er på vei til og fra 'Îdgâh, er å følge den hellige Profetens (s.a.) handlemåte.

SALÂT-UL-WITR

Witr betyr ordrett ulik. Det er tre *Rak'ât* i denne bønnen. Den blir holdt etter 'Isjâ-bønnen. Det foretrekkes å resitere henholdsvis *Sûra al-A'lâ*, *Sûra al-Kafirîn* og *Sûra al-Ikhlas* i disse tre *Rak'ât*. Likevel er ikke dette nødvendig. Hvilken som helst *sûra* eller vers fra den Hellige Qur'ânen kan bli resitert. I den tredje *Rak'at* av *Witr*, etter å ha vært i *Rukû'*-stilling, skal *Du'â-e-Qunût* bli resitert. Den er som følger:

اللَّهُمَّ إِنَا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ
وَنُتَبَرِّي عَلَيْكَ الْخَيْرَ. نَشْكُرُكَ وَلَا تَكُفُّرُكَ وَنَخْلُعُ وَنَتَرُكُ
مَنْ يَفْجُرُكَ. اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ
نَسْعَى وَنَحْفَدُ. وَنَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخَشِي عَذَابَكَ إِنَّ عَذَابَكَ
بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ.

UTTALE:

Allâhumma innâ hasta'îmuka wa nastaghfiroka, wa nu'mino bika wa natawakkalo 'alaika, wa nuthnî 'alaikal khaira, nasjkoroka wa lâ nakforoka, wa nakh-la'o wa natroko manjafdjorok.

Allâhumma ijjâka na'budo wa laka nusallî wa nasdjodo, wa ilaika nas-'â, wa nahfido, wa nardjô rahmataka, wa nakhsjâ 'athâbaka, inna 'athâbaka bil-kuffâri mulhiq.

OVERSETTELSE:

Å Allah, vi søker Din hjelp og Din beskyttelse, og vi tror på Deg og setter vår

lit til Deg alene, og vi lovpriser Deg på den best (mulige) måten. Og vi takker Deg, og vi er ikke utaknemlige overfor Deg. Og vi forkaster og oppgir den som er ulydig mot Deg.

Å Allah, Deg alene tjener vi og til Deg alene tilber vi, og underkaster oss og søker tilflukt hos Deg alene, og vi er raske (til å henvende oss mot Deg) og håper på Din nåde og frykter Din straff. Din straff ødelegger visselig de vanstro.

DE UTGJØRENDE DELENE AV BØNNEN

Virkningen av de forskjellige funksjonene i en bønn er kategorisert i overensstemmelse med deres relative viktighet.

FARDH-DELER AV BØNN

De deler av bønn som er så essensielle at bønnen ikke kan bli betraktet som gyldig uten dem, blir kalt *Fardh*, dvs. obligatorisk eller påbudt.

Dersom *Fardh*, obligatoriske deler, ikke blir utført, vil bønnen bli ugyldig og virkningsløs. Likevel, dersom en tilbeder ikke ber den delen på grunn av at han glemte den helt, vil bønnen bli regnet som gyldig i Allahs øyne. Hvis han glemte det da, men husker det enten under bønnen eller etter bønnen, eller om noen minner ham på det, da skal han rette utelatelsen ved å utføre den delen som ble igjen og deretter gjennomføre *Sudjâd-us-sahv*, dvs. to knelinger for tilgivelse. De obligatoriske utførelsene er som følger:

1. *Takbîr-e-Tahrîma*: Det å si *Allâho Akbar* for å begynne bønnen.
2. *Qijâm*: Den stående stillingen.
3. *Rukû'*: Den bøyde stillingen.
4. *Sadjdah*: Den knelende stillingen.

Ovenfor er karakteristiske trekk til hver *Rak'at*.

5. Den siste *Qa'dah*: Den langvarige siste sitte stillingen før slutten på bønnen.
Dette trekket blir ikke repeteret i hver *Rak'at*.
6. Resitasjon av *Sûra al-Fâtihah*: Resitasjonen av *Sûra al-Fâtihah* er også essensiell for hver *Rak'at*.

Når Imâmen leder forsamlingen, er høytesningen av *Sûra al-Fâtihah* obligatorisk i de to første *Rak'ât* i følgende bønner:

- a. *Fajr*-bønnen, som utgjør to *Rak'ât*.
- b. *Maghrib*-bønnen, som utgjør tre *Rak'ât*.
- c. *'Isjâ*-bønnen, som utgjør fire *Rak'ât*.

Merk: Dersom resitasjon av deler fra den Hellige Qur'ânen ikke blir gjort i de to første *Rak'ât*, blir ikke *Rak'âtene* ugyldige, men ved påminnelse av feilen, blir de to *Sujîd-us-sahv* essensielle for å godkjenne bønnen. Og hvis Imâmen glemmer å resitere både *Sûra al-Fâtihah* og vers fra den Hellige Qur'ânen høyt, og han blir påminnet om dette før han går i den bøyde stillingen, skal han repetere dette på nytt ved å resitere både *Sûra al-Fâtihah* og vers fra den Hellige Qur'ânen før han går i *Rukû'*. I dette tilfellet er det ikke nødvendig med knelinger for tilgivelse. Likevel, dersom Imâmen leder forsamlingen i *Rukû'* og deretter husker feilen sin, trenger han ikke å resitere *Sûra al-Fâtihah* og andre vers fra den Hellige Qur'ânen. Da er det nok med to knelinger om tilgivelse for å gjøre bønnen gyldig.

WÂDJIBÂT (ESSENSIELLE) DELER AV BØNNEN

Wâdjibât (essensielle eller vesentlige deler) er den andre kategorien. Dette er deler som, dersom de blir utsatt med vilje, ugyldiggjør bønnen. Dersom de blir glemt og senere husket, kan de bli tilgitt ved to knelinger for tilgivelse mot slutten av bønnen. Knelingene for tilgivelse blir regnet som tilstrekkelige for å rette på en feil, og det er ikke nødvendig å repetere den unnlatte delen i dette tilfellet. Bønnens *Wâdjibât* er som følger:

1. Resitasjon av deler av den Hellige Qur'ânen etter å ha resitert *Sûra al-Fâtihah* i de to første *Rak'ât* i *Fardh*-delen av bønnen, og i alle *Rak'ât* i *Sunnah*- og *Nawâfil*-bønnene.
2. Stå rett etter *Rukû'*, kalt *Qama*. Merk: *Qijâm* er en *Fardh*-del, dvs. en obligatorisk del, mens *Qama* er *Wâdjib*, dvs. essensiell eller vesentlig.
3. *Djilsa*, den sittende stillingen mellom to knelinger.
4. Kort sittende stilling etter å ha fullført de to første *Rak'ât* (ikke den endelige *Qa'dah*).
5. Å resitere *Tasjâhud* i *Qa'dah*-stillingen.
6. For Imâmen å resitere *Sûra al-Fâtihah* og en del av den Hellige Qur'ânen

hørbart i de to første *Rak'ât* av *Fajr-*, *Maghrib*, *'Isjâ-*, *Djumu'ah-* og *'Id-*bønnen, og å resitere det samme i stillhet i *Zohar-* og *'Asr*-bønnen.

7. *Tartîb*, dvs. å gjennomføre diverse *Fardh*- og *Wâdjib*-deler av bønnen i deres bestemte rekkefølge.

8. *Ta'dîl*, dvs. å gjennomføre alle delene av bønnen med verdighet og respekt. Med andre ord betyr det at *Salât* bør holdes med full konsentrasjon og uten noen form for hastverk.

9. Det å snu ansiktet mot høyre og mot venstre, samtidig som man sier *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh*, for å markere slutten på bønnen.

10. For Imâmen å si *Takbîr-e-Tahrîma* høyyldt.

SUNAN (FLERTALLETT AV SUNNAT) AV SALÂT

Alle andre deler av *Salât*, foruten *Fardh* og *Wâdjib*, er enten *Sunnat* eller *Mustahab*. Tilbederen bør strengt tatt holde fast ved alle *Sunnat*- og *Mustahab*-deler av *Salât* og bør ikke utelate noen av dem uten noen god grunn. Likevel, blir ingen knelinger om tilgivelse utført dersom noen *Sunnat*- eller *Mustahab*-deler blir unnlatt. *Sunan*-delene av *Salât* er som følger:

1. Å reise hendene opp til øreflippene når man resiterer *Takbîr-e-Tahrîma*.
2. Folding av armene i *Qijâm*-stillingen.
3. Å resitere *Thanâ*.
4. Å resitere *A'ôtho billâhi min-asj-sjaitân-ir-Rajîm* før resitasjon av *Sûra al-Fâtihah*.
5. Å si *Âmîn* på slutten av *Sûra al-Fâtihah*.
6. Å si *Allâho Akbar* når man går ned i *Rukû'*-stillingen.
7. Å resitere *Subhâna Rabbi jal 'Azhîm* minst tre ganger i *Rukû'*-stillingen.
8. Å si *Sami' Allâho liman Hamidah* mens man går opp fra *Rukû'*, og i tilfelle man ber individuell bønn, å si *Rabbanâ wa lakal Hamd*. Dersom man følger en Imâm i en forsamlingsbønn, å si *Rabbanâ wa lakal Hamd* var den hellige Profetens (s.a.) sedvane.
9. Å si *Allâho Akbar* mens man går i *Sadjdah*-stillingen og mens man går opp fra den.
10. Å si *Subhâna Rabbi jal Aa'lâ* minst tre ganger under *Sadjdah*.
11. Å resitere den obligatoriske bønnen under *Djilsa*-stillingen.
12. Å reise pekefingeren på høyre hånd mens man resiterer *Asjhado allâ ilâha Illallâh*.

13. Å resitere *Durôd* og bønner under den endelige *Qa'dah*.
14. Å resitere *Sûra al-Fâtihah* i den tredje og fjerde *Rak'at*.
15. For Imâmen å si *Allâho Akbar*, og *Sami' Allâho liman Hamidah*, i en høylydt røst.

MUSTAHABBÂT AV SALÂT

Følgende ting som berører stilten og utførelsen av bønnen, dvs. dens skjønnhet og dens fortreffelighet, er kalt *Mustahabbât* av bønn. Betegnelsen *Mustahabbât* betyr foretrekkende og rosverdig. Selvfølgelig er de ikke obligatoriske, essensielle eller *Sunnat*-deler av bønnen. De er som følger:

1. Å se mot det stedet hvor hodet vil berøre bakken under knelingen.
2. Å plassere ens hender på knærne med spredte fingre når man utfører *Rukû'*.
3. Å la hendene være igjen ved ens side i *Qama*-stillingen.
4. Å knele på en slik måte at knærne berører bakken først, deretter hendene, nesen og til slutt pannen.
5. Å stå opp fra den andre *Rak'at* etter kneling uten støtte.
6. Å plassere hendene på den runde delen av ens knær, slik at fingrene er spredt mot *Qiblah*.
7. Å sitte på venstre fot i *Qa'dah*- og *Djilsa*-stillingen, og å plassere høyre fot på en slik måte at tærne peker mot *Qiblah*.
8. Etter resitasjonen av *Sûra al-Fâtihah*, skal de Qur'ânske versene som blir resitert i første *Rak'at* være lengere, sammenlignet med versene som blir resitert i andre *Rak'at*.
9. For en tilbeder som følger en Imâm å si *Âmîn* i en høylydt røst og å si *Rabbanâ wa lakal Hamd* med en uhørbar stemme.

MAKRÔHÂT AV SALÂT (UØNSKEDE HANDLINGER UNDER BØNNEN)

Disse er handlinger som er uønskede, og er under bønnens verdighet. Bønnen skal alltid bli bedt med bevissthet om at man står foran sin Herre. *Makrôhât* er:

1. Å fikle med ens klær.
2. Å se mot siden eller mot himmelen.
3. Å holde øynene lukket.

4. Å be uten å ha dekket hodet.
5. Å ikke plassere ens føtter med tærne mot *Qiblah* under kneling, eller å løfte dem fra bakken i denne stillingen.
6. Å starte bønn når man er sulten mens maten er satt på bordet.
7. Å fortsette bønnen til tross for at man har trang til å gå på do.
8. Å be i en gravlund mens man vender mot en grav.
9. Å be bønn i veldig trange klær så en føler seg uvel mens man ber.
10. Å be i upassende forhold, f.eks. i en stall, sauegrind eller på en bråkete handelsplass.
11. Å stå med ens vekt på kun det ene beinet, eller å gjøre handlinger som er under bønnens verdighet.
12. Å be på en åpen plass uten en *Sutra*. En *Sutra* er et objekt plassert foran tilbederen for å markere grensen for hans bønn.
13. Å nikke når noen sier *Assalâmo 'Alaikum* under bønnen.
14. Å be uten å ha skylt munnen etter at man har spist.
15. Å endre rekkefølgen av sûrene i bønnen, dvs. å resitere sûrer som kommer på slutten av Qur'ânen i første *Rak'at* og deretter resitere sûrer som kommer først i den Hellige Qur'ânen i andre *Rak'at*.
16. Å plassere hendene under pannen når man er i den knelende stillingen.
17. Å hvile magen sin på ting under knelingen.
18. Å spre underarmene på bakken mens man utfører *Sadjdah*.
19. Å resitere Qur'ânske vers i *Rukû'* eller *Sadjdah*.
20. Å utføre noe før Imâmen, dvs. å gå inn i neste stilling før Imâmen.

Merk 1: En tilbeder er tillatt å fjerne eller drepe et hvilket som helst skadelig insekt dersom han finner det for nært det stedet han ber.

Merk 2: Tilbedelsesstedet bør være rent, og luften, så langt det lar seg gjøre, bør være fri for ubehagelig lukt. Enhver muslim er påbudt å respektere verdigheten av bønnen selv om han ikke ber. Ingen skal på noen måte, f.eks. ved tiltale eller ved tegn, distrahere eller føre til ubehag for en hvilken som helst tilbeder. Det er derfor ikke tillatt å gå forbi en tilbeder. Dette betyr at man bør vente til tilbederen er ferdig med bønnen.

HANDLINGER SOM VIL ERKLÆRE BØNNEN UGYLDIG

Følgende handlinger er uforenelige med bønnen og gjør den ugyldig dersom man utfører disse handlingene:

1. Dersom renselsen forfaller.
2. Dersom man spiser eller drikker under bønnen.
3. Å snakke eller svare noen mens man ber.
4. Å le under bønnen.
5. Å snu ansiktet mot høyre eller mot venstre mens man ber.

SUDJÔD-US-SAHV, DVS. KNELINGER OM TILGIVELSE

Dersom en person gjør en feiltakelse under bønnen, som har betydning for bønnens gyldighet, f.eks. hvis han er i tvil om han har bedt riktig antall *Rak'ât* som er påbudt, skal han knele om tilgivelse.

Knelingene blir utført etter resitasjonen av *Tasjâhud*, *Durâd* og andre bønner i den endelige *Qa'dah* av bønnen. Så etter å ha sagt *Allâho Akbar*, blir to knelinger utført, hvor det blir resitert *Subhâna Rabbi jal Aa'lâ*. Etter det vender Imâmen tilbake til *Qa'dah*-stillingen og sier *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh* samtidig som han snur ansiktet sitt mot høyre og deretter mot venstre, for å markere slutten på bønnen.

Dersom det er Imâmen som begår en feil som kan bli tilgitt ved kneling, må hele forsamlingen også følge Imâmen. Dersom det er en av følgerne som begår en feiltakelse mens han følger Imâmen, trenger han ikke å utføre knelingene om tilgivelse.

Hvis det er tvil om hvor mange *Rak'ât* som har blitt utført, skal man følge reglene om sikkerhet, dvs. at hvis man er i tvil om man har utført tre eller fire *Rak'ât*, bør man be den fjerde *Rak'at* selv om man kanskje allerede har utført den. Det må man gjøre for å være på den sikre siden.

SALÂT VED SYKDOM

Utførelsen av *Salât* er av den største betydning i Islâm. En syk person som ikke kan utføre bønnen ved å stå, bør be sittende; og hvis han heller ikke kan sitte,

bør han utføre bønnen i liggende stilling. Dersom han ikke kan bøye seg eller knele, er det tillatt å lage symbolske geberder, og hvis man er så syk at man verken kan røre hender eller hode, så kan man utføre bønnen ved å lage geberder i sitt sinn.

SALÂT VED REISE

Dersom en person er under reise på en slik måte at han ikke kan stå oppreist for å holde bønn og heller ikke kan gå av transportmiddelet, så kan han be i sittende stilling og det å ha ansiktet vendt mot Qiblah er ikke lenger obligatorisk i en slik situasjon. Han skal vende seg mot den retningen hesten, kjøretøyet, båten, flyet etc. forflytter seg mot, dersom det er mulig.

I de tidligere dager av Islâm hadde *Zohar*, 'Asr og 'Isjâ bønnene kun to *Rak'ât*, slik som *Fadjr*-bønnen, men senere fortsatte de å bestå av to *Rak'ât* kun for reisende. Under normale forhold ble antallet *Rak'ât* fordoblet. Derfor må man vanligvis be fire *Rak'ât-Fardh* til *Zohar*, 'Asr og 'Isjâ bønnene, mens en reisende bare ber to *Rak'ât* til hver av de ovennevnte bønnene.

Dersom en reisende kommer til et sted der han har til hensikt å være i mindre enn femten dager, da vil denne konsesjonen bli pålagt, og han må forkorte sine bønner slik det er nevnt ovenfor. Likevel gjelder ikke denne konsesjonen for *Fardh*-delen av *Fadjr* og *Maghrib* bønnene.

Dersom en person skal tilbringe sin tid hos kjente, som f.eks. hos sine foreldre, sin svigerfamilien, eller et religiøst hovedkvarter som Makkah, Madina, Qadian, Rabwah, etc., kan han forkorte bønnen sin slik det er nevnt ovenfor, men det ville ha vært å foretrekke å be fire *Rak'ât* som gjeldende.

Mens man er på reise blir *Sunnat*-delen av hver bønn utelatt, med unntak av *Witr-Rak'ât* i 'Isjâ-bønnen og de to *Sunnat-Rak'ât* i *Fadjr*-bønnen. Å be *Nawâfi'l* under en reise er helt opp til hvert enkelt individ.

Videre er det tillatt å kombinere to bønner under reise. *Zohar*-bønnen kan bli slått sammen med 'Asr-bønnen, og kan både bli bedt på *Zohar*-bønnens tid eller på 'Asr-bønnens tid. På liknende måte kan *Maghrib*-bønnen bli kombinert med 'Isjâ-bønnen, og kan både bli bedt på *Maghrib*-bønnens tid eller på 'Isjâ-

bønnens tid.

Hvis reisende ber forsamlingsbønn bak en Imâm som er en lokal innbygger, må de følge Imâmen og be fire *Rak'ât* til *Zohar*, *'Asr* og *'Isjâ* bønnene. Regelen om konsesjon gjelder ikke i dette tilfellet. Men dersom personen som leder bønnen, dvs. Imâmen, er under reise, vil han følgelig forkorte bønnen sin, og reisende i forsamlingen vil avslutte bønnen sammen med Imâmen, mens de som ikke er under reise vil stå opp, når Imâmen har resitert hilsenen for å markere slutten på bønnen, og fullføre bønnen deres.

SALÂT-UL-KHAUF (BØNN VED FARE)

Det er tillatt å forkorte ens bønn når man er i en livstruende fare, f.eks. under krig. *Qasr*-handlingen, som betyr å forkorte bønn, kan bli tatt i bruk på elleve forskjellige måter som er nevnt i den Hellige Qur'anen og i tradisjonene. For eksempel når det utløser seg et farlig slag på slagmarken, eller man regner med et overraskelsesangrep fra fienden eller dersom hæren blir nødt til å gjenoppta sine stillinger i skyttergravene, kan bønnen bli forkortet pga. intensiteten av situasjonen. Dersom situasjonen tillater det, bør en be to *Rak'ât*, hvis ikke, kan man bare be en *Rak'at* som da vil bli godkjent. I tilfelle det er for farlig å be bønnen i forsamling, kan bønnen bli holdt individuelt. Dersom situasjonen heller ikke tillater dette, kan man be mens man er i bevegelse, til fots eller på hest, samme om man har vendt seg mot *Qiblah* eller ikke. Hvis situasjonen er av enda farligere grad, kan bønnen rett og slett holdes ved kun å lage små bevegelser eller ved å erkære intensjonen til å be, og deretter be med få bevegelser samtidig som man resiterer en del av de tidligere nevnte versene. Det er også tillatt å kombinere flere bønner på ett tidspunkt i slike situasjoner (*Sahîh Bukhârî*, *Kitâb-ul-Maghâzi*, *Bâb Ghazwah Khandaq*; *Sahîh Muslim*, *Kitâb-us-Salât*, *Bâb Salât-ul-Khauf*).

QADHÂ (MANGLENDE ELLER FORGLEMTE) BØNNER

Dersom man ikke ber en bønn til rett tid, f.eks. på grunn av glemsomhet, søvn eller ved bevisstløshet, etc., blir slik bønn, når den blir holdt seinere, kalt *Qadâ*-bønn. Man blir nødt til å be den obligatoriske delen av bønnen som ikke

er blitt bedt. Når en person kommer på at han ikke har bedt en eller flere obligatoriske bønner, bør han be den umiddelbart og ha i tankene den naturlige rekkefølgen av bønnene.

Noen religiøse ledere har innskrenket bønnen ved å si at man bare er nødt til å be en erstatningsbønn for å erstatte alle bønnene som man ikke har bedt i hele livet. De har lagd betegnelsen *Qadhâ-i-'Umri* for dette. Pga. denne feilaktige læren har folk blitt mindre oppmerksom på å overholde bønnen.

Bønnen er den daglige føden for sjelen. Hvordan kan en person bli værende sulten i ti år og deretter spise ti års mat med en gang? Det er derfor nedlatende å si at man ikke trenger å holde bønn hele livet og kun be *Qadhâ-i-'Umri* en dag for å oppveie forsommelsen. Dette er ikke læren til den hellige Profeten (s.a.).

Ifølge islamsk lov, dersom en person ikke holder en bønn bevisst og med forsett, kan ingen *Qadhâ*-bønn erstatte den bønnen som ikke ble holdt og bønnen vil være borte for alltid, men den sanne dommeren i slike saker er alene Gud, den Allmektige.

TAHADJDJUD-BØNN

Det å gå til sengs rett etter å ha bedt *'Isjâ*-bønn og å stå opp midt på natten for å be den frivillige bønnen *Tahadjud*, er en kilde til stor velsignelse. Skjønt den ikke er obligatorisk, er den lagt stor vekt på i den Hellige Qur'ânen. Det har alltid vært de gudfryktiges vane å be denne bønnen for å oppnå Allahs spesielle velvilje. Tiden for å be *Tahadjud* slutter når tiden for *Fadjr*-bønnen begynner. Gud, den Allmektige, har garantert at man blir bønnhørt lettere hvis man ber *Tahadjud*. Den er også et middel for å oppnå nærhet til Gud, siden man oppgir å sove på denne tiden av døgnet og forlater komforten som man får i sengen, kun for å knele foran ens Herre. *Tahadjud*-bønnen består av åtte *Rak'ât*. Den hellige Profeten (s.a.) ba alltid *Tahadjud*-bønn, og han delte den opp i to *Rak'âs* enheter. Han pleide å resitere lange deler av den Hellige Qur'ânen i *Qijâm*-stillingen og forlenget *Rukû'* og *Sadjah* med bønn. Hans *Tahadjud*-bønn ble etterfulgt av tre *Rak'ât* av *Witr*-bønn. På den måten ba han elleve *Rak'ât* hver natt før daggrå.

TARÂVÎH-BØNN

Tarâvîh-bønn er den spesielle bønnen som er fastsatt for måneden *Ramadhân*. Den må bli holdt hver natt i måneden *Ramadhân*. Den blir i virkeligheten bedt på den tiden som er fastsatt for *Tahadjjud*. Regelen om *Tarâvîh*-bønn etter *'Isjâ*-bønnen ble tillatt under khalifatet av Hadhrat Omar (må Allah være tilfreds med ham), for å muliggjøre for folk som på grunn av uunngåelige situasjoner, ikke kunne be *Tarâvîh*-bønn på tiden til *Tahadjjud*. Likevel er det bedre å be denne bønnen i timene før daggry. Resitasjonen av lange deler av den Hellige Qur'ânen under *Tarâvîh*-bønnen har alltid vært populært blant muslimer som følger den hellige Profetens (s.a.) følgere.

Tarâvîh-bønn består av åtte *Rak'ât*, men man kan be så mange som tyve *Rak'ât* eller enda flere, dersom man vil det. Det er passende om man tar en liten hvile etter å ha bedt fire *Rak'ât*.

SALÂT NÅR SOL- OG MÅNEFORMØRKELSE FOREKOMMER

Solformørkelse blir kalt *Kusôf*, og måneformørkelse blir kalt *Khusôf*. Den synlige forandringen i de himmelske legemene minner den trofaste på, at på samme måte som solen og månen mister sitt lys av betydelig grad ved formørkelse, slik kan også foskjellige slags åndelige sykdommer resultere i en reduksjon av det åndelige lys som belyser den troendes hjerte. Bare Guds barmhjertighet kan beskytte en fra en slik åndelig formørkelse. Derfor må man be to *Rak'ât* i anledningen av sol- eller måneformørkelse, som en påminnelse til de troende at de skal søke Guds velsignelser og sikre seg Guds barmhjertighet dersom de vil nå åndelige høyder.

Beboerne av en by eller et tettsted ber to *Rak'ât* i forsamling, enten i en moské eller utenfor i det åpne. *Sûra al-Fâtihah* og lange deler av den Hellige Qur'ânen bør bli resitert hølydt i denne bønnen. I hver *Rak'at* blir to *Rukû'* gjennomført. Etter resitasjonen av deler av den Hellige Qur'ânen skal det bli gjennomført en *Rukû'*. Etter det skal Imâmen gå i *Qijâm*-stillingen igjen og resitere noen deler av den Hellige Qur'ânen og deretter gå i *Rukû'* for andre gang. Enkelte tradisjoner forteller oss at den hellige Profeten (s.a.) gjennomførte t.o.m. tre *Rukû'* i én *Rak'at*. Etter det skal Imâmen gå ned i *Sadjah*-stillingen. Det skal

bli tryglet og bedt omstendelig i både *Rukû'* og *Sadjdah* i denne bønnen. På slutten av bønnen skal Imâmen holde en liten preken, hvor han skal rette oppmerksomheten til folket mot emnet om å be om tilgivelse fra Gud, den Allmektige, og han bør diskutere måter og gi råd om hvordan samfunnet bør reformeres.

SALÂT FOR Å ANROPE REGN

Når det er tørke på grunn av mangel på regn, kan folk be til Gud, den Allmektige, ved å samle seg på en åpen plass for bønn, i løpet av dagen. Imâmen bør ha på seg et laken som sitt yttertøy og lede en to *Rak'âts*-bønn. Resitasjonen i denne bønnen bør også være høylydtt. Etter bønnen skal Imâmen lede forsamlingen i bønn ved å reise hendene sine og resitere følgende:

اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْنًا مُغْيِنًا مُرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ
أَجِلٍ. اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهَائِمَكَ وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ وَأَحْيِ
بَلَدَكَ الْمَيِّتَ. اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهَائِمَكَ وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ
وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ. اللَّهُمَّ اسْقِنَا، اللَّهُمَّ اسْقِنَا.

UTTALE:

Allâhum-masqinâ ghaitham mughîtham murî'an, nâfi'an ghaira dhâr-rin, â'djilan ghaira Âdjilin. Allâhum-masqi 'ibâdaka wa bahâ 'imaka wan-sjur rahmataka wa ahji balada-kal-majjita. Allâhum-masqinâ, Allâhum-masqinâ, Allâhum-masqinâ.

OVERSETTELSE:

Å Allah, skjenk oss regnet i overflod (og) vidt spredt, (som) frembringer vekster (og) er gavnlig, uten å gjøre harme, snarest uten forsinkelse. Å Allah, send vannet ned for Sine tjener og Sine dyr, og utvide Din barmhjertighet og oppliv jorden derved. Å Allah, skjenk oss regn! Å Allah, skjenk oss regn! (Sunan Abû Dâôd, Kitâb-us-Salâh)

Deretter bør Imâmen resitere Durôd og fortsette med å be, uttrykke hans ydmykhet og opphøye Guds storhet. Deretter bør Imâm snu lakenet sitt med innsiden ut. Dette beløper seg til et godt tegn og skildrer på en måte tilstanden til folket for Skaperen. Dette er en slags bønn til Gud, den Allmektige, om at Han skal godta deres trygling og vende opp-ned på den situasjonen de er i, slik Imâmen vendte sitt laken.

ISTAKHÂRA-BØNN

Det er bønn om å få rettledning fra Gud, den Allmektige, når en bestemmer seg for å sette i gang en viktig oppgave eller prosjekt, f.eks. handel, reise, ekteskap, osv. Grunnen kan både være religiøs eller av annen art. Hensikten med denne bønnen kan også være å søke etter Guds hjelp slik at resultatet av oppgaven blir suksess.

En to *Rak'ât* bønn blir bedt, før man går til sengs om natten, der Sûra al-Fâtihah i første Rak'at blir etterfulgt av Sûra al-Kâfirôn, og i andre Rak'at blir Sûra al-Fâtihah etterfulgt av Sûra al-Ikhlâs. Under *Qa'dah*-stillingen, etter å ha resitert *Tasjâhud* og *Durôd* og noen andre bønner, bør følgende bli resitert:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَفِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ
فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ
عَلَمُ الْغَيْوَبِ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي
دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ
بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي
وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَانصِرْفِنِي عَنْهُ، وَأَفْرِزْ
لِي الْخَيْرَ حِينَ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ.

UTTALE:

Allâhumma innî astakhîroka bi-'ilmika wa astaq-diroka bi-qudratika wa
as-aloka min fadhlîkal-'azhîm. Fa innaka taqdiru wa lâ aqdiru, wa ta'lamo

wa lâ a'lamo wa anta 'allâmul-ghujûb. Allâhumma in kunta ta'lamo anna hâthal 'amra khairullî fî dînî wa ma-'âsjî wa â'qibati amrî faqdirhulî wa jassirhulî, thumma bâriklî fih. Wa in kunta ta'lamo anna hâthal 'amra sjarrullî fî dînî wa ma-'âsjî wa 'âqibati amrî fasrifhu 'annî wasrifnî 'anhu, waqdir lijal khaira kâna thumma ardhinî bih.

OVERSETTELSE:

Å Allah, jeg søker visselig fra Deg (noe) av Din viten, og søker fra Deg styrke ved Din styrke, og spør Deg om en uendelig nåde. For Du er visselig Den som har styrke og jeg har ikke styrke, og Du (alene) vet, og jeg vet ikke, og Du alene har viten om det usette. Å Allah, hvis Du omfatter i Din viten at denne handlingen er til gavn for meg både åndelig og verdslig, og hva det hinsidige angår, så gjør det mulig for meg og lett for meg, deretter velsign meg i det. Og hvis Du omfatter i Din viten at denne handlingen er til harme for meg, enten åndelig eller verdslig, og hva det hinsidige angår, så vend den fra meg og vend meg fra den, og gjør meg i stand til å oppnå det gode, hvor enn det måtte være, deretter (velsign meg og) gjør meg tilfreds med det (Bukhârî, Kitâb-ud-Da'wât, Bâb-ud-Duâ' indal istakhâra; Tirmidî, sjarah alsanat, bind 4, side 153).

Denne rekkefølgen av resitasjonen i bønnen er utledet av handlemåten til den hellige Profeten (s.a.).

SALÂT-UL-HADJÂT - BØNN SOM BLIR HOLDT NÅR MAN TRENGER HJELP

Denne bønnen blir holdt når man er i nød eller i vanskeligheter. Den hellige Profeten (s.a.) har sagt, at enhver som er i nød av noe slag, skal utføre *Wudhû* og deretter be to *Rak'ât*-bønn. Etter bønnen bør man resitere *Thanâ* eller annen lovprisning av Gud, den Allmektige, *Durâd* og deretter resitere bønnen som er gitt under. Det blir håpet at det særskilte behovet blir oppfylt og at Gud Selv vil vise vei for å nå målet.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْخَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَزْمَيْنِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَلَمَيْنِ. أَسْأَلُكَ مُوجَبَاتَ رَحْمَتِكَ، وَغَزَائِمَ

مُغْفِرَتِكَ، وَالغَنِيَّةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا
إِلَّا عَفَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجَّنَهُ، وَلَا حَاجَةَ هِيَ لَكَ رِضَى إِلَّا قَضَيْتَهَا، يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

UTTALE:

Lâ ilâha iallallâhul-halîmul-karîm. Subhânallâhi rabbil-'arsjil-'azhîm.
Alhamdu lillâhi rabbil-'âlamîn. As'aloaka mîdjbâti rahmatika, wa 'azâima
maghfiratika, wal ghanîmati min kulli birrin wassalâmata min kulli ithm.
Lâ tada' li thamban illâ ghafartahû, wa lâ hamman illâ farradjtahû, wa lâ
hâdjatan hija laka ridhan illâ qadhaitahâ, jâ 'arhamar-râhimîn.

OVERSETTELSE:

*Ingen er verdig tilbedelse unntagen Allah, den Overbærende, den Milde. Hellig
er Allah (og fri for alle mangler), den store tronens Herre. All lovprisning
tilkommer Allah (alene), verdenenes Herre. Jeg søker fra Deg kilder for Din
barmhjertighet, og midler til Din tilgivelse, og rikelig av det gode og hold meg
borte fra enhver synd. Ingen kan utslette mine synder for meg, unntagen Din
tilgivelse, og ikke min sorg, unntagen Din gjendrivelse, og heller ikke mine
behov, som Du er tilfreds med, unntagen Din fullførelse, Å den Barmhjertigste
av alle barmhjertige.*

ISHRÂQ-BØNN

Denne *Nawâfil*-bønnen (frivillig bønn) består av to faser; å be to *Rak'ât* når
sola har vært oppe en stund, men ikke så lenge at den har varmet opp
omgivelsene. Når det sistnevnte er gjort, er den andre fasen begynt hvor man
enten kan be fire eller åtte *Rak'ât*. Den første fasen er kjent som *Salât-ul-Isjrâq*
og den andre er kjent som *Salât-ul-Dhohâ*, den blir også kalt *Salât-ul-Awwabîn*.
I andre tradisjoner blir likevel en seks *Rak'ât*-bønn, holdt i tiden mellom
Maghrib- og *'Isjâ*-bønn, kalt *Salât-ul-Awwabîn*.

SALÂT-US-TASBÎH

Ifølge den hellige Profeten (s.a.) får alle som ber *Salât-us-Tasbih*, en stor belønning og velsignelse fra Allah. Dette er en *Nafâl*-bønn, bestående av fire *Rak'ât* og blir holdt ifølge ens tilrådighet, enten hver dag, en gang i uken, eller en gang i året, eller en gang i livet. Bønnen kan bli holdt på hvilket som helst tidspunkt, bortsett fra de tidene det er forbudt å be.

I hver *Rak'at* etter å ha resitert *Sûra al-Fâtihah* og noen andre vers fra den Hellige Qur'ânen, skal følgende bli repetert femten ganger:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لَهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

UTTALE:

Subânallâhi wal hamdo lillâhi wa lâ ilâha illallâho wallâho akbar.

OVERSETTELSE:

Hellig er Allah (og fri for alle mangler) og all lovprisning tilkommer Allah (alene), og ingen er tilbedelsesverdig unntagen Allah (alene), og Allah er den Største.

De samme versene blir også resitert ti ganger i hver av de følgende stillinger:

- a. *Rukû'*, etter resitasjonen av *Subhâna Rabbi jal 'Azhîm*.
- b. *Qama*, etter resitasjonen av *Sami' Allâho liman Hamidah* og *Rabbanâ wa laka Hamd*.
- c. *Sadjdah*, i begge knelingene etter resitasjonen av *Subhanâ Rabbi jal Aa'lâ*.
- d. *Djilsa*, etter å ha resitert bønnen som er foreskrevet i denne stillingen.
- e. *Qa'dah*, etter å ha resitert bønner som er foreskrevet i denne stillingen.

På denne måten repeterer man den ovennevnte bønnen 75 ganger i en *Rak'at*, og tre hundre ganger i den fire *Rak'ât* lange bønnen.

Med hensyn til gjennomførelsen av *Nawâfil*-bønner, bør man ha i tankene at de er underordnet. Den viktigste stillingen tilhører *Fardh* eller obligatoriske bønner. Dessuten kan man bare få nytte av *Nawâfil*-bønn når man har utført sine oppgaver og sitt ansvar med respekt overfor Allah og ens medmennesker.

BEGRAVELSESBØNN

Når det synes at noen er i ferd med å nærme seg døden, er det anbefalt å resitere Sûra Jâ Sin (kap. 36 fra den Hellige Qur'anen). Årsaken til dette valget er at emnene som denne sûren inneholder er av en slik art at de letter sorgen til den personen det angår og gir ham en slags ånedelig komfort. Man bør også resitere *Takbîr* og *Kalimah Sjâhâdah* i en lav, men hørbar stemme i nærlheten av personen det gjelder. Når en person dør, skal alle tilstede være og alle som kommer for å sørge over døden senere, resitere følgende:

إِنَّا لِلّٰهِ رَاجُونَ

UTTALE:

Innâ lillâhi wa innâ ilaihi râdjîûn (2:157).

OVERSETTELSE:

Sannelig, vi tilhører Allah, og til Ham skal vi vende tilbake.

Øynene til den avdøde skal være lukket og munnen skal også lukkes ved å binde en reim rundt hodet og haken. I steden for å jamre seg bør man være rolig og tålmodig, og delta i begravelsen og i begravelsesarrangementene.

Kroppen bør bli vasket på følgende vis:

Det bør brukes friskt og/eller lunkent vann for å vaske kroppen tre ganger. Den hellige Profeten (s.a.) pleide å sette noen blader fra et tre kalt *Beri* i vannet som skulle bli brukt for å vaske den døde kroppen. Aller først skal de delene av kroppen som blir vasket i *Wudhû* (renselse), bli vasket, selv om det ikke er nødvendig å skylle munnen eller nesen eller føttene. Etter det skal kroppens høyre del bli vasket før den venstre delen blir vasket. De private delene av kroppen bør forbli tildekket av et plagg. Det er bare menn som kan vaske kroppen til avdøde menn, og kun kvinner som kan vaske kroppen til avdøde kvinner. Kroppen bør deretter bli svøpt i et liksvøp, som normalt blir laget av billig hvitt plagg.

Liksvøpet for menn består av tre deler av plagg; en topp del for å dekke den øvre delen av kroppen, en nedre laken for å dekke nedre del av kroppen, og et

stort laken for å dekke hele kroppen fra topp til tå. For kvinner blir det brukt to plagg i tillegg til de som blir brukt til menn, og det er en til brystet og en del for hodet. Islâm lærer at man bør arrangere begravelsen med ytterst simpelhet. En martyr trengs ikke å bli renset og det er heller ikke nødvendig å svøpe kroppen hans. Han bør bli begravet i de klærne han bar da han døde.

Etter å ha vasket og svøpt liket, bør det bæres på skuldrene til det stedet hvor det skal bli holdt begravelsesbønn. Begravelsesbønnen bør bli holdt enten i det åpne eller på det spesielle stedet kalt *Djanâzah Gâh*. De som er tilstede for å be begravelsesbønnen bør arrangere dem selv i rekker bak Imâmen. Tallet på antall rekker bør være et oddetall. Imâmen bør oppta en plass foran den fremste rekken og i midten, med den avdødes legeme foran seg. Den avdødes kropp bør være i en slik stilling at den høyre del av kroppen peker mot Ka'baen.

Imâmen påbegynner bønnen ved å si *Allâho Akbar* høylydt, som betyr at Allah er den Største. Følgerne sier det samme med lav stemme. Imâmen resiterer deretter *Thanâ* og *Sûra al-Fâtihah* med lav stemme. Deretter sier han *Allâho Akbar* uten å reise henden sine. Følgerne sier også *Allâho Akbar*, men de sier det med lav stemme. Deretter resiterer hele forsamlingen *Durôd* med lav stemme. Etter det sier Imâmen *Allâho Akbar* for tredje gang og de spesielle bønnene for den avdøde, som er nevnt nedenfor, blir resitert. Etter det sier Imâmen *Allâho Akbar* for fjerde gang og vender deretter ansiktet sitt mot høyre og mot venstre, samtidig som han sier *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh* høylydt for å markere slutten på bønnen. Følgerne vender også ansiktene sine mot høyre og mot venstre samtidig som de sier *Assalâmo 'Alaikum wa Rahmatullâh* for å markere slutten på bønnen.

Det er ingen *Rukû'* eller kneling i begravelsesbønnen.

Det kan bli holdt begravelsesbønn selv om man er fraværende fra der hvor liket er, spesielt for fremstående mennesker eller dersom kun noen få personer har bedt den originale begravelsesbønnen. Det er obligatorisk for alle muslimer å be begravelsesbønn for enhver muslim som dør. Det blir kalt *Fardh-i-Kifâja*. Dersom det bare er noen få som har bedt begravelsesbønn så har de gjort det på vegne av alle muslimene. Resten av muslimene blir derfor frittatt fra obligasjonen om å be begravelsesbønn.

Dersom den avdøde er voksen, mann eller kvinne, bør følgende bønn bli resitert:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَنَا وَمَيِّنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا وَصَغِيرِنَا
وَكَبِيرِنَا وَذَكَرِنَا وَأُنثَانَا. اللَّهُمَّ مِنْ أَحْيَيْتُهُ مِنْا فَاحْيِهْ عَلَى
الإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوْفَّيْتُهُ مِنْا فَتَوْفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ. اللَّهُمَّ لَا
تَخْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تَفْتَنْنَا بَعْدَهُ.

UTTALE:

Allâhummaghfir lihajjinâ wa majjitinâ wa sjâhidinâ wa ghâ-'ibinâ wa saghîrinâ wa kabîrinâ wa thakarinâ wa 'onthânâ. Allâhumma man 'ahjaithu minnâ fa-'ahjihi 'alal-Islâm, wa man tawaffaitu minna fatawaffahu 'alal-îmân. Allâhumma lâ tahrimnâ adjrahu wa lâ taftinnâ ba'dah.

OVERSETTELSE:

Å Allah, tilgi for oss våre levende og våre døde, og de tilstedeværende og de fraværende, og våre unge og våre eldre, og våre menn og våre kvinner. Å Allah, dem Du skjenker livet av oss, la dem leve ved å holde fast ved Islâm, og dem Du forårsaker død av oss, la dem død ved å holde faste ved troen. Å Allah, berøv oss ikke gavnene forbundet med den døde og utsett ikke oss for prøvelse etter ham (Ibn Mâdjah, Kitâb-ul-Djânâiz, Bâb-ud-Duâ' fis-Salâti 'alal-djanâzah, s. 107).

BØNN FOR ET AVDØD HANKJØNN BARN

اللَّهُمَّ اجْعِلْ لَنَا سَلَّا وَفُرُطاً، وَاجْعِلْ لَنَا أَجْرًا وَذُخْرًا.
وَاجْعِلْ لَنَا شَافِعًا مُشَفَّعًا.

UTTALE:

Allâhummadj-'alho lanâ salfanw-wa forotanw-wadj-'alho lanâ 'adjranw-wa thukhranw-wadj-'alho lanâ sjâfi'am-mosjaffa'an.

OVERSETTELSE:

Å Allah, gjør ham til vår forløper og en belønning og en skatt for oss, og en som kan gå i forbønn og motta hans forbønn.

BØNN FOR ET AVDØD HUNKJØNN BARN

اللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا لَنَا سَلَفاً وَفُرْطًا، وَذُخْرًا وَأَجْرًا وَشَافِعَةً
وَمُشَفِّعَةً.

UTTALE:

Allâhum-madj-'alhâ lanâ salafanw-wa forotanw-wa thukhranw-wa 'adjranw-wa sjâfi'atanw-wa mosjaffa'-atan.

OVERSETTELSE:

Å Allah, gjør henne til vår forløper og en belønning og en skatt for oss, og en som kan gå i forbønn og motta hennes forbønn.

Etter begravelsesbønnen bør liket bli tatt med til begravelsesstedet uten noen forsinkelser. Likkisten bør bæres på skuldrene, og alle som er med på å bære kisten bør bytte på skuldrene. Dersom liket skal fraktes langt av gårde kan det brukes et kjøremiddel. De som følger begravelsestoget bør fortsette med å minne Gud og be om tilgivelse for den avdøde med lav stemme.

Graven kan være forberedt enten som et oppgravd sted som består av plass for liket til å hvile på, eller det kan bare være et oppgravet sted. Graven bør uansett være vid og rommelig. I ekstreme tilfeller kan mer enn et lik bli begravet i en grav. Dersom det er meningen at begravelsen skal være midlertidig eller dersom det er fare for flom e.l., er det tillatt å bruke jern eller trekiste for å beskytte liket mot å nedbryte for raskt.

Kroppen bør bæres forsiktig ned i graven. Følgende bør bli resitert mens liket blir senket ned i graven:

بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ عَلَى مَلَكَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

UTTALE:

Bismillâhi wa billâhi 'alâ millâti Rasôlillâhi sallallâhu 'alaihi wa sallam.

OVERSETTELSE:

I Allahs navn og ved Allahs velsignelser, på veien vist av Allahs Sendebud (s.a.).

Med det samme liket blir plassert i graven, skal svøpet løsnes litt ved åpningen, og ansiktet bør bøyes litt i retning mot Qiblah. Det bør bli brukt brikker eller steiner for å dekke plassen (*Lahd*), og deretter bør sand eller løs jord fylles opp i graven. Følgende bør bli resitert ved denne anledningen:

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرُجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى.

UTTALE:

Minhâ khalaqnâkom wa fihâ no'idokom wa minhâ nokhridjokum târatân okhrâ.

OVERSETTELSE:

Fra denne (jord) skapte Vi dere, og til den skal dere vende tilbake, og Vi skal frembringe dere av den enda en gang (20:56).

Det å heve sanden/jorden til graven noe over resten av bakken, er å følge den hellige Profetens (s.a.) sedvane. Når begravelsesseremonien er over, blir det holdt en stille bønn i forsamlingen med hendene oppreist, for å be om tilgivelse for den avdøde. Deretter bør sørgerne forlate begravelsesstedet samtidig som de resiterer følgende:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَلَّاهُقُونَ.

UTTALE:

Assalâmo 'alaikum wa innâ innsjâ'-allâho bikum lâlâhiqôn.

OVERSETTELSE:

Fred være med dere, og vi vil visselig også, om Allah vil, forenes med dere.

Kondolanser må forkynnes til den avdødes slektninger. Det anbefales til nære og kjære, eller naboer å forsyne mat til den etterlatte familien minst én gang.

Man må ikke gå inn for noen overtro. Kondolansene og sørgeperioden bør kun opprettholdes i tre dager, etter det bør livet gå sin normale gang. Likevel er sørgeperioden for en enke fire måneder og ti dager. Ifølge den Hellige Qur'ânen er dette en periode for å stabilisere henne mentalt og emosjonelt siden kvinner kommer under et stort stress, mer enn menn som er i samme situasjon. De trenger beskyttelse fra dem, som enkelte ganger utnytter deres hjelpesløse tilstand ved å sympatisere på et slikt tidspunkt hvor kvinner er mer sårbare. Under denne perioden bør ikke enken forlate huset, unntatt under uunngåelige nødvendigheter. I tilfelle kvinnen er den eneste i familien som tjener penger for husstanden og hun må følge jobben, har hun tillatelse til å gå ut for dette spesielle formålet for å utføre sitt yrkelige ansvar, uten å sosialisere seg.

Hun kan videre unnlate å sminkes seg, bruke parfyme, kle seg i festlige klær eller delta i festlige seremonier. Hun bør bruke denne perioden til påminnelse av Gud, med tålmodighet og takknemlighet overfor sin Skaper.

VANLIGE UTTRYKK

Athâن: Det muslimske kallet til bønn.

'Asr: Den tredje av de fem daglige bønnene, kan holdes når som helst i tiden mellom da solen begynner tilbakegangen og solnedgang.

Djilsa: Den sittende stillingen som forekommer mellom de to knelingene i bønnen.

Du'â-e-Qunût: Det arabiske navnet på den spesielle bønnen som blir resitert i den siste Rak'at i Witr-bønnen.

Durôd: Påkalling om velsignelser over den hellige Profeten (s.a.).

'Îd-ul-Adhhâ: Den muslimske festivalen som feires for å minnes Profeten Ibrâhîms [Abraham] og hans sønn Ismâ'îls [Ismael] (må Allahs fred være med dem begge) ofrelser.

'Îd-ul-Fitr: Den muslimske festivalen som konkluderer fastemånedens Ramadhân.

Fadjr: Den første av de fem daglige bønnene, bes når som helst i perioden som starter med daggry og slutter fem minutter før soloppgang.

Farâidh: Flertall av Fardh.

Fardh: Påbudt eller obligatorisk, brukt når man beskriver kategorien av forskjellige bønner eller utgjørende deler av bønnen.

Fardh-i-Kifâja: Obligatorisk plikt som binder alle muslimer, men som kan avlaste dem dersom en del av dem utfører den, f.eks. når det gjelder begravelsesbønn.

Fitrâna: Penger som muslimene gir før 'Îd-ul-Fitr-bønnen. Fitrâna blir brukt på fattige og de som trenger det, slik at også de kan være med på festlighetene til 'Îd.

Hadjdj: Pilgrimsreise til Ka'baen i Makka i Arabia; også kjent som den femte pilaren i Islâm.

Imâm: Person som leder forsamlingsbønnen.

Iqâmat: En forkortet versjon av Athâن, som blir resitert for å indikere at forsamlingsbønnen er i ferd med å starte. Se også Takbîr.

'Isjâ: Den femte av de fem daglige bønnene, blir bedt når som helst mellom skumringen og midnatt, eller før man legger seg.

Kalimah Tajâba: Trosbekjennelsen i Islâm: Ingen er verdig tilbedelse unntagen Allah; Muhammad er Allahs Sendebud.

Kalimah Sjahâdah: Erklæringen om muslimsk troskap: Jeg bevitner at ingen er verdig tilbedelse unntagen Allah, Han er den Ene, uten noen partner, og jeg bevitner at Muhammad er Hans tjener og sendebud.

Khusôf: Måneformørkelse, det blir bedt en spesiell bønn ved denne anledningen.

Kusôf: Solformørkelse, det blir holdt en spesiell bønn ved denne anledningen.

Maghrib: Den fjerde av de fem daglige bønnene, kan bes når som helst i perioden som starter umiddelbart etter solnedgang, og slutter når det fremdeles er litt lys igjen på horisonten.

Makrûhât: Handlinger som er uønsket og nedsetter bønnens verdighet.

Mâlikî: En av sektene i Islâm.

Mu'âthîn: Person som sier Athân.

Mustahab (flertall: Mustahabbât): Ting som er å foretrekke eller prisverdige, i forbindelse med hvordan bønnen blir utført.

Nawâfil: Frivillig bønn.

Nijjat: Den intensjonen man har i tankene før man starter bønnen.

Qa'dah: Den sittende stillingen på slutten av andre Rak'at, eller på slutten av siste Rak'at, kalt den endelige Qa'dah.

Qadhbâ: Å be en tidligere oversett bønn.

Qasr: Det å forkorte bønnen.

Qama: Den stående stillingen etter Rukû'.

Qijâm: Den stående stillingen i bønnen.

Rak'at (flertall: Rak'ât): En komplett enhet av bønnen, bestående av et antall forskjellige stillinger som samsvarer tidligere nevnte bønnene, lovprisning og prisninger av Gud.

Rukû': Den bøyde stillingen i bønnen.

Sadjdah (flertall: Sudjôd): Den knelende stillingen i bønnen.

Salât-ul-Djumu'ah: Fredagsbønn

Salât: Bønn som blir bedt på den tidligere nevnte måten; også kjent som den andre pilaren i Islâm.

Salât-ul-Hadjât: Bønn som blir bedt når man er i nød eller i vanskeligheter.

Salât-ul-Isjrâq: Frivillig bønn som blir bedt i to faser i formiddagen.

Salât-ul-Dhohâ: Den andre fasen av Salât-ul-Isjrâq.

Salât-ul-Tasbîh: Frivillig bønn av fire Rak'ât, som bør holdes minst én gang i livet.

Saum: Det å faste i måneden Ramadhân; også kjent som den fjerde pilaren i Islâm.

Sji'ah: En av sektene i Islâm.

Sudjôd-us-Sahv: Knelingene som blir utført når man begår en feil under bønnen og som kan ha innvirkning på bønnens gyldighet.

Sunan: Flertallet av Sunnat.

Sunnat: En type kategori av bønn; mindre obligatorisk enn Fardh-bønn, men viktigere enn Nawâfil.

Sunni: En av sektene i Islâm

Sûra: Det arabiske ordet for kapittel med flere andre betydninger, brukes bl.a. for å bestemme kapitlene i den Hellige Qur'ânen .

Sutra: Et objekt som en tilbeder legger foran seg for å markere den legemlige grensen av bønnen.

Ta-'awwuth: En samling av ord for å søke beskyttelse mot Satan fra Gud, blir resitert i begynnelsen av bønnen.

Tahadjjud: Frivillig bønn med stor belønning, blir holdt i den senere delen av natten.

Takbîr: En oppsatt formular, blir resitert høyt for å indikere starten på forsamlingsbønnen, også kalt Iqâmah.

Takbîr-e-Tahrîma: Det arabiske uttrykket Allâho Akbar (Allah er den Største), blir erklært høyt av Imâmen mens han reiser sine hender til øreflippene sine helt på begynnelsen av bønnen.

Tarâvîh: Spesiell bønn som blir holdt etter 'Isjâ-bønnen i måneden Ramadhân.

Tasjahhud: En bønn som blir resitert i begynnelsen av Qa'dah, den andre sittende stillingen i bønnen.

Zohar: Den andre av de fem daglige bønnene.